

МАТЕРИАЛИ
XVII МЕЖДУНАРОДНА НАУЧНА ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦИЯ

НАЙНОВИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ НА
ЕВРОПЕЙСКАТА НАУКА - 2021

17 - 25 юни , 2021

Volume 5

София
«Бял ГРАД-БГ ОДД»
2021

То публикува «Бял ГРАД-БГ» ООД, Република България,
гр.София, район «Триадица», бул.« Витоша» №4, ет.5

Редактор: Милко Тодоров Петков

Мениджър: Надя Атанасова Александрова

Технически работник: Татяна Стефанова Тодорова

Материали за XVII международна научна практична конференция,
Найновите постижения на европейската наука - 2021, 17 - 25 юни,
2021: София.« Бял ГРАД-БГ » - 84 с.

За ученици, работници на проучвания.

Цена 10 BGLV

ISSN 1561-6908

© Колектив на автори, 2021

© «Бял ГРАД-БГ» ООД, 2021

ИКОНОМИКИ

Външноикономическата дейност

Залеский Борис Леонидович

Белорусский государственный университет

НОВЫЕ ТОЧКИ РОСТА В СОТРУДНИЧЕСТВЕ ОПРЕДЕЛЕНЫ

В мае 2021 года состоялось заседание рабочей группы по сотрудничеству Республики Беларусь с российской Владимирской областью, на котором стороны рассмотрели весь комплекс торгово-экономического взаимодействия – в промышленности, агропромышленном комплексе, строительстве, жилищно-коммунальном хозяйстве, выставочно-ярмарочной деятельности, а также на уровне районов и городов. Тональность состоявшемуся обсуждению задал тот факт, что в 2020 году объем товарооборота республики и области «составил \$244 млн и по сравнению с 2019 годом сократился на 6,7%» [1]. В этой связи рабочая группа наметила пути по исправлению ситуации во взаимной торговле. Для этого были определены новые точки роста в развитии партнерских связей с данным регионом России. Это – сотрудничество в легкой промышленности, машиностроении, строительстве, агропромышленном комплексе.

Напомним, что Соглашение о торгово-экономическом, научно-техническом и социально-культурном сотрудничестве стороны подписали в сентябре 2015 года в рамках второго Форума регионов Беларуси и России, проходившего в Сочи. В этом документе содержались договоренности «создавать необходимые организационные, финансово-экономические и правовые условия для функционирования совместных предприятий, разработки и реализации совместных проектов и программ, представляющих взаимный интерес» [2, с. 45]. В декабре 2017 года в дополнение к нему был принят план мероприятий по реализации данного соглашения на 2018-2020 годы, который сыграл свою позитивную роль в активизации взаимодействия сторон. В

частности, уже тогда отмечалось, что «для Владимирской области представляет большой интерес продукция белорусских предприятий. Среди ввозимой продукции – связующие вещества для производства литейных форм и стержней, стекловолокно и изделия из него, сыры и творог, посуда столовая и кухонные принадлежности» [3, с. 118]. Уже тогда на территории данного российского региона работали 34 предприятия, в учредительных капиталах которых полностью или частично присутствовали белорусские инвесторы. И поиск новых направлений взаимодействия продолжался постоянно.

В мае 2018 года белорусская сторона предложила партнерам из Владимирской области реализацию совместных кооперационных проектов в машиностроении, энергетике, строительстве объектов социального назначения и жилых многоквартирных домов. В частности, речь шла о возможном возведении во Владимире “Белорусского квартала”, а также «о возможности и готовности белорусских предприятий обеспечить потребности региона в лифтовом оборудовании для новостроек и реконструируемого жилья, нарастить поставки строительных изделий, материалов, оборудования и техники, а также участвовать в строительстве и ремонте автомобильных дорог области, организации поставок необходимой для этого дорожно-строительной и коммунальной техники» [4]. В июне 2019 года прозвучало белорусское предложение расширить объемы взаимной торговли, включив сюда промышленную кооперацию по выпуску продуктов питания, а также «поставить в регион современный отечественный электротранспорт» [5]. В сфере строительства белорусские проектные и производственные организации могли бы участвовать в программах по возведению жилья, реализуемых в регионе, по принципу комплексной застройки с возведением социальных объектов, строительством и ремонтом автомобильных дорог общего пользования, поставкой необходимой дорожно-строительной и коммунальной техники.

Обстоятельный разговор о путях расширения сотрудничества состоялся у сторон в октябре 2020 года, когда представительная белорусская делегация

побывала во Владимире. Тогда был намечен целый ряд совместных проектов в части сотрудничества промышленных предприятий республики и области. «Это Ковровский электромеханический и Минский моторный заводы в части изготовления погрузчиков с использованием двигателя внутреннего сгорания, который будет произведен в Беларуси. Сейчас образцы проходят испытания» [6]. Кроме того, интересные проекты предложили и другие субъекты хозяйствования с обеих сторон. В их числе – владимирская компания “Бетал”, которая производит резервуары для воды, а также Минский тракторный завод, ОАО “Могилевлифтмаш”, ООО “Новый ресурс” из Коврова.

В декабре 2020 года в рамках Владимирского инвестиционного конгресса был утвержден новый план мероприятий – на 2021-2023 годы – по реализации соглашения о сотрудничестве, направленный «на расширение прямых связей между субъектами хозяйствования обеих сторон» [7] и нацеленный на увеличение товарооборота между Беларусью и Владимирской областью. Надо полагать, в нем найдет свое отражение тема дальнейшего развития и расширения движения побратимства городов и районов сторон, имеющего уже свою немалую историю. Еще в 1998 году был принят Договор о породнении городов Владимир и Бобруйск. За прошедшее время «они развили взаимовыгодные партнерские связи в экономике и предпринимательстве, науке, культуре, образовании, спорте ...» [8]. С 2006 года побратимами являются Ковров и Брест. А в 2016 году было подписано Соглашение о сотрудничестве в торгово-экономической, научно-технической, гуманитарной и культурной сферах между Администрацией Владимирской области и Гомельским областным исполнительным комитетом. Все эти факты показывают, что у сторон есть неплохой фундамент для дальнейшего движения вперед в плане реализации поставленных задач по увеличению взаимного товарооборота.

Литература

1. Червяков: определены новые точки роста в торговле с Владимирской областью России [Электронный ресурс]. – 2021. – URL:

<https://www.belta.by/economics/view/chervjakov-opredeleny-novye-tochki-rosta-v-torgovle-s-vladimirskoj-oblastju-rossii-443237-2021/>

2. Залесский, Б. Беларусь – Россия: формула интеграции. Хроника союзного строительства. / Б. Залесский. – LAP LAMBERT Academic Publishing, 2018. – 112 с.

3. Конышев, А. Белорусские товары реализуются в значительной части торговых объектов области / А. Конышев // Приоритетные направления регионального сотрудничества как ключевого фактора союзного строительства: информ.-интеграц. проект / сост., интервьюирование: К. Гусев, Б. Залесский. – Минск: Бизнесофсет, 2018. – С. 115–123.

4. Пивовар, Э. Беларусь заинтересована в совместных с Владимирской областью проектах в машиностроении и строительстве / Э. Пивовар // [Электронный ресурс]. – 2018. – URL: <https://www.belta.by/economics/view/belarus-zainteresovana-v-sovmestnyh-s-vladimirskoj-oblastju-proektah-v-mashinostroenii-i-stroitelstve-304088-2018>

5. Валагин, А. Беларусь предложила застроить Владимирскую область / А. Валагин // [Электронный ресурс]. – 2019. – URL: <https://rg.ru/2019/06/06/reg-cfo/belarus-predlozhila-zastroit-vladimirskuiu-oblast.html>

6. Владимирская область / Беларусь – расширяем сотрудничество [Электронный ресурс]. – 2020. – URL: <http://export33.ru/news/vladimirskaya-oblast-belarus-rasshiryajem-sotrudnichestvo/>

7. Беларусь и Владимирская область утвердили план мероприятий по реализации соглашения о сотрудничестве [Электронный ресурс]. – 2020. – URL: <https://www.belta.by/economics/view/belarus-i-vladimirskaja-oblast-utverdili-plan-meroprijatij-po-realizatsii-soglashenija-o-420545-2020>

8. Владимирская область принимает участие в форуме регионов России и Беларуси [Электронный ресурс]. – 2017. – URL: <https://www.zsvo.ru/press/view/3058/>

Залесский Борис Леонидович

Белорусский государственный университет

ВТОРОЙ ЭКОНОМИЧЕСКИЙ ФОРУМ КАК ПЛОЩАДКА ДЛЯ ОБСУЖДЕНИЯ НОВЫХ ФОРМ И МЕТОДОВ СОТРУДНИЧЕСТВА

В Минске на стыке весны и лета 2021 года прошел второй Белорусско-Африканский экономический форум, участие в котором приняли представители государственных органов, деловых и финансовых кругов из 14 африканских государств – Анголы, Джибути, Египта, Кении, Марокко, Мозамбика, Намибии, Республики Конго, Судана, Танзании, Уганды, Эритреи, Эфиопии, Южно-Африканской Республики. С белорусской стороны участниками мероприятия стали более 175 компаний и промышленных предприятий, заинтересованных в установлении контактов с африканскими партнерами и реализации совместных взаимовыгодных проектов. В Минске данный форум рассматривают как важную диалоговую площадку, нацеленную на дальнейшее укрепление и развитие двусторонних и многосторонних отношений Беларуси со странами Африки, расширение торгово-экономических и кооперационных связей, наращивание взаимного товарооборота. Достаточно сказать, что «за три года после первого Белорусско-Африканского форума объем взаимной торговли Беларуси и африканских государств суммарно составил более 1,8 млрд долларов США. Беларусь с африканскими партнерами прошли путь от годового товарооборота в 158 млн долларов в начале 2000-х до 553 млн долларов в 2020 году» [1]. Эта динамика во многом объясняет, почему данный континент рассматривается как один из важных элементов белорусской многовекторной внешней политики, где для Беларуси открываются немалые возможности для совместного и взаимовыгодного движения по пути создания новых опорных точек и укрепления сотрудничества по широкому спектру направлений.

Фактом является то, что Беларусь уже давно осуществляет свои экспортные поставки во многие африканские страны. Более того, «практически половина государств южного континента знает белорусскую продукцию: от продовольствия до машиностроения» [2]. При этом белорусская сторона традиционно делала акцент и продолжает концентрироваться на трех основных направлениях сотрудничества с африканскими партнерами. «Во-первых, все, что касается машиностроения и развития соответствующей инфраструктуры. Во-вторых, все, что связано с производством продуктов питания, аграрными технологиями, сельскохозяйственной техникой. В-третьих, все, что включает в себя понятие “сфера услуг”, и особенно – образование, медицина, IT-технологии» [3, с. 16]. Можно сказать, что по каждому из них есть достаточно успешные примеры реализованных проектов. Так, в Египте действует сборочное производство белорусских тракторов и грузовиков, а в Судане и Алжире аналогичные проекты уже находятся в стадии активной проработки. В Южно-Африканской Республике экспортируются калийные удобрения и шины. «Реализуются крупные проекты и прорабатываются контракты на поставку белорусской техники и оборудования в Зимбабве и Анголу» [4].

Но сам факт проведения второго Белорусско-Африканского экономического форума свидетельствует о том, что достигнутые сегодня показатели взаимодействия с африканскими партнерами могут и должны быть намного выше. Существующий уровень сотрудничества – это всего лишь точка отсчета для внедрения новых форм и методов торгово-экономического взаимодействия и диверсификации взаимной торговли. Собственно, и по этой причине на данном экономическом форуме Беларусь в плане оказания помощи по обеспечению продовольственной безопасности предложила африканским странам использовать в развитии партнерских связей комплексный системный подход – от оценки местных условий ведения сельского хозяйства до поставок полной линейки техники и оборудования. Реализация такого подхода может существенно увеличить поставки в Африку «белорусской техники,

оборудования и комплектующих в рамках различных форм промышленной кооперации с возможным использованием различных инструментов финансирования белорусского экспорта» [5], а также ускорить создание совместных производств по белорусским технологиям, возведение “под ключ” промышленных и сельскохозяйственных объектов.

Заметим, что белорусские предложения на экономическом форуме были встречены с немалым интересом его африканскими участниками. Так, египетская сторона, которую в Минске представляли около 35 компаний, выражая свою заинтересованность в организации промышленной кооперации с партнерами из Беларуси, предложила продвигать трехстороннее сотрудничество, в рамках которого собираемые в Египте белорусские тракторы могли бы поставляться в другие страны континента с использованием возможностей имеющихся там зон свободной торговли, что сняло бы ряд тарифных барьеров. В числе других векторов сотрудничества, по мнению египетского бизнеса, перспективными выглядят сегодня еще несколько. «Первый – это вакцина от коронавируса белорусского производства, второй – электробус, который выпускает Беларусь» [6].

Что касается других африканских стран, то, например, в Уганде, которая богата полезными ископаемыми и где занимаются добычей нефти и газа, «намерены серьезно заняться жилой инфраструктурой и строительством отелей для развития туризма. В этой стране могли бы помочь белорусские партнеры» [7]. А в числе других перспективных сфер взаимного белорусско-угандийского интереса назывались переработка нефтепродуктов, информационно-коммуникационные технологии и образование. В Конго хотели бы развивать отношения с белорусскими партнерами, чтобы модернизировать свою сельскохозяйственную политику. А в Намибии перспективы такого сотрудничества видят в горнодобывающей отрасли, энергетике, промышленности, сельском хозяйстве и даже в рыболовстве.

Литература

1. О Втором Белорусско-Африканском экономическом форуме [Электронный ресурс]. – 2021. – URL: https://www.mfa.gov.by/press/news_mfa/dd94997d14d9eb8a.html
2. Эксперты связывают развитие мировой экономики с Африкой. Как этим может воспользоваться Беларусь? [Электронный ресурс]. – 2021. – URL: <https://www.belta.by/economics/view/eksperty-svjazyvajut-razvitie-mirovoj-ekonomiki-s-afrikoj-kak-etim-mozhet-voispolzovatsja-belarus-443722-2021/>
3. Залесский, Б.Л. Новые ориентиры для совместных проектов / Б.Л. Залесский // Материалы за XVI международна научна практична конференция, Бъдещето въпроси от света на науката – 2020, 17 – 25 декември 2020. : София. “Бял ГРАД–БГ”. – С. 16–18.
4. Гришкевич, А. Белорусские самосвалы и сельхозтехника заняли прочные позиции на рынках многих африканских стран / А. Гришкевич // [Электронный ресурс]. – 2021. – URL: <https://www.belta.by/economics/view/belorusskie-samosvaly-i-selhoztehnika-zanjali-prochnye-pozitsii-na-rynkah-mnogih-afrikanskih-stran-443820-2021/>
5. О встрече Министра иностранных дел Беларуси В. Макея с участниками второго Белорусско-Африканского экономического форума [Электронный ресурс]. – 2021. – URL: https://www.mfa.gov.by/press/news_mfa/cc66b6a8ee1bbd02.html
6. Египет заинтересован в промышленной кооперации с Беларусью [Электронный ресурс]. – 2021. – URL: <https://www.belta.by/economics/view/egipet-zainteresovan-v-promyshlennoj-kooperatsii-s-belarusju-443740-2021/>
7. «Можем начинать работать прямо сейчас» – страны Африки озвучили перспективные сферы сотрудничества с Беларусью [Электронный ресурс]. – 2021. – URL: <https://www.belta.by/economics/view/mozhem-nachinat-rabotat-prjamo-sejchas-strany-afriki-ozvuchili-perspektivnye-sfery-sotrudnichestva-s-443755-2021/>

Маркетинг и управление

Магістрант Андрєєва А.В., к.е.н., доцент Яременко С.С.
Університет імені Альфреда Нобеля, м. Дніпро

МОЖЛИВІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ТОВ «ЮВІЛЕЙНИЙ» НА РИНКУ М'ЯСОКОВБАСНИХ ВИРОБІВ

Стратегія – це довгостроковий якісно визначений напрямок розвитку організації, а також позиції організації в навколишньому середовищі, що приводить організацію до її цілям [2]. Підприємство ТОВ м'ясокомбінат «Ювілейний», який посідає одну з лідируючих позицій з виробництва ковбас і м'ясних делікатесів в Україні. Підприємство виробляє м'ясні і ковбасні вироби: м'ясні паштети, кров'яні ковбаси, ковбаси ліверні, варені ковбаси, сосиски, сардельки, варено-копчені та напівкопчені ковбаси, сирокоччені та сиров'ялені ковбаси. Підприємство, яке діє на ринку м'ясоковбасних виробів ретельно аналізує ринок і уподобання споживачів, активно використовують маркетингові інструменти для реалізації своїх стратегій, розвитку і розширення бізнесу, залучення клієнтів. Наприклад: рекламна кампанія на телебаченні, радіо та в соціальних мережах, новий дизайн пакування, зміна дизайну інтер'єру в фірмових магазинах, новий підхід до обслуговування клієнтів, впровадження акцій і знижок. Їх діяльність спрямована на надання якісного продукту споживачеві [4].

З безлічі існуючих типів стратегій для аналізованого підприємства пропонується використання стратегії "Лідерство у витратах", оскільки ринок, на якому діє підприємство вважається досить консервативним, що ускладнює просування нових продуктів і продуктів з новими характеристиками. Ринок м'ясних продуктів дуже чутливий до цінової політики, тому застосування інших видів стратегій недоцільний, так як використання інших стратегій змушує керівництво підвищувати ціни на продукцію.

Стратегія «лідерства у витратах» спрямована на досягнення конкурентних переваг за рахунок низьких витрат на елементи товару і відповідно більш низької собівартості [1]. Низька собівартість може дозволити підприємству проводити при необхідності цінову конкуренцію. Вона також може бути джерелом прибутку, яка може бути реінвестованій у виробництво для поліпшення якості продукції, в той час як ціна на цю продукцію буде відповідати середній ціні по галузі. Таким чином, не низька собівартість сама по собі надає конкурентні переваги, а можливості цієї низької собівартості покращують конкурентоспроможність.

Виробник з низькою собівартістю займає більш вигідну позицію, що дозволяє йому вижити під час цінової війни, а обізнаність про це може утримати від цінової конкуренції конкурентів, у яких витрати вище.

Однак, існує кілька ризиків, пов'язаних зі стратегією лідерства по витратах:

- надмірний акцент на ефективність може привести до втрати підприємством покупців;

- багато методів досягнення низької собівартості можуть бути легко скопійовані;

- найбільша загроза виходить від конкурентів, які здатні встановлювати ціну на рівні граничної собівартості, тому що у них є інші, більш рентабельні виробничі лінії, які більш ніж покривають постійні виробничі витрати.

Для реалізація обраної стратегії необхідно провести ряд заходів. До числа таких заходів можна віднести:

- скорочення наднормативних запасів;
- удосконалення роботи по стягненню дебіторської заборгованості;
- використання вдосконаленого обладнання;
- з метою зниження собівартості на підприємстві необхідно розробити програму енергозбереження;
- перегляд в свою користь умови контрактів з існуючими постачальниками;

- впровадження ресурсозберігаючих технологічних процесів, які дозволять економити на вартості сировини;

- перегляд політики обліку сировини і матеріалів з метою мінімізації податкових платежів;

- підтримка каналів дистрибуції виробленої продукції.

Також підприємству потрібно зменшити поточні зобов'язання і борги, шукати способи залучення інвестицій. Крім цього, підприємству необхідно оновити обладнання виробництва, шукати шляхи скорочення енергетичних і матеріальних витрат та підвищувати ефективність виробництва. Все це буде сприяти зниженню собівартості, і як наслідок розширенню ринків збуту і забезпечення конкурентоспроможності підприємства.

Список використаних джерел

1. Котлер Ф. Основы маркетинга / Ф. Котлер, Г. Армстронг, Д. Сондерс, В. Вонг. – М.: Издательский дом «Вильямс», 2009.

2. Ковтуненко К. В. Стратегія підприємства: визначення та особливості її формування / К. В. Ковтуненко, Д. В. Скоморохін // Економіка. Бізнес. - 2014. - № 4. - С. 70-75.

3. Портер М. Стратегія конкуренції: Пер. з англ. - К.: Основи, 1997.

4. Офіційний сайт ТОВ м'ясокомбінат «Ювілейний». [Електронний ресурс]
Режим доступу: <https://yuvileinyi.com.ua>

д.е.н., Мостова А.Д., магістрант Кирилюк К.А.
Університет імені Альфреда Нобеля

SWOT-АНАЛІЗ САЛОНУ КРАСИ «SAITO»

Ефективне управління бізнесом, розвиток проекту починається з базового алгоритму вивчення ситуації, який отримав назву SWOT аналіз. Що це таке? SWOT - це комплекс маркетингових та інших досліджень сильних і слабких сторін підприємства або конкретного об'єкта. SWOT-аналіз являє собою групування факторів маркетингового середовища на зовнішні та внутрішні впливи відносно даної фірми.

Найважливіше завдання SWOT-аналізу — допомогти організації побачити та оцінити всі чинники, що впливають на прийняття рішень, а також визначити можливості розвитку.

Існує безліч ситуацій, що передбачають застосування SWOT-аналізу:

- запуск стартапів, нових напрямків бізнесу;
- перегляд внутрішньої політики компанії;
- розгляд варіантів та можливостей перебудови бізнесу;
- перевірка правильності заданого курсу розвитку;
- покращення бізнес-процесів;
- для загального розуміння ситуації, що склалася на ринку.

SWOT-аналіз підходить для проектування стратегії нового підприємства, фірми, послуги, товару. Нерідко алгоритм застосовують і для самоаналізу особистісного, професійного зростання. Його також використовують для конкурентної розвідки в ніші. Наприклад, аналіз допомагає сегментувати наявні пропозиції на ринку за ступенем їх затребуваності у цільової аудиторії.

Для будь-якого бізнесу важливо реально бачити ті важелі, якими він може управляти - внутрішні ресурси компанії, а також розуміти чинники, які

перебувають поза зоною впливу - зовнішні загрози. Просте розуміння цих моментів уже економить бюджет і час.

SWOT-аналіз передбачає, що для успішного розвитку комерційного проекту необхідно враховувати такі характеристики:

S (strengths) - сильні сторони. Це переваги, цінності, унікальні навички. За рахунок цього фірма збільшує продажі, присутність на ринку, відчуває впевненість в конкурентній боротьбі.

W (weaknesses) - слабкі сторони. Недоліки, де і в чому ви програєте конкурентам. Ці характеристики гальмують зростання прибутку, заважають розвитку, тягнуть назад.

O (opportunities) - можливості. Це важелі, які знаходяться в руках бізнесу і піддаються прямому впливу. Наприклад, підвищення кваліфікації співробітників та інше;

T (threats) - загрози. Труднощі, зовнішні фактори, які не залежать від прийнятих вами рішень

Таблиця 1

Загальна характеристика салону «Saito»

Сильні сторони	Слабкі сторони
Популярність і репутація салону Широкий асортимент послуг Високий рівень якості надання послуг Висока якість обслуговування Наявність постійних клієнтів Розташування салону посеред спального району міста.	Не високий рівень кваліфікації персоналу Відсутність вільних обігових коштів у салону краси в даний момент; Відсутність програми стимулювання персоналу, соціального забезпечення Висока собівартість наданих послуг
Загрози	Можливості
Загострення конкуренції Погіршення економічної ситуації Зниження платоспроможності потенційних та наявних клієнтів. Зміна потреб і вимог покупців послуг на ринку	Здатність використовувати нові технології, що дозволить залучити додаткові групи клієнтів.. Більш глибоке проникнення на ринок Задоволення нової потреби споживача за рахунок розширення асортиментної групи. Поліпшення економічної стабільності і зростання купівельної спроможності аудиторії.

Сутність матриці SWOT полягає в тому, що вона дає змогу даному підприємству завдяки різноманітним комбінаціям сильних та слабких сторін, можливостей та загроз сформува̀ти оптимальну маркетингову стратегію Салону «Saito» згідно з умовами ринкового середовища.

Після представлення загальної характеристики необхідно проаналізувати отримані дані і оцінити сильні та слабкі сторони, враховуючи їх важливість, як для Салону «Saito», так і для клієнтів.

Щодо маркетингової діяльності можна відзначити наявність як сильних, так і слабких сторін. Сильними, досить важливими сторонами висока якість обслуговування клієнтів і популярність і репутація Салону «Saito» на ринку міста Дніпро.

До слабких сторін можна віднести, наприклад, відсутність програми стимулювання персоналу, а також незручне розташування Салону «Saito» для клієнтів, що приїжджають з інших районів міста.

Також необхідно звернути увагу на активізацію рекламної діяльності. Її важливість пояснюється тим, що вона може вплинути на ступінь інформованості клієнтів і обсяг продажів послуг салоном краси «Saito».

Наведені дані свідчать про те, що Салону «Saito» має достатньо ресурсів і можливостей для зміцнення своїх слабких позицій. Здійснення запропонованих заходів дозволить залучити потенційних клієнтів, збільшити обсяги продажів.

Список використаної літератури

1. Вершинина Г.В., Коршуневская Н.М., SWOT-анализ как современный инструмент управленческого анализа: сущность, проблемы и пути их решения: Центр развития научного сотрудничества, 2009 г.
2. Пыжлаков Д.С. Сила и возможности. Концепция динамического SWOT-анализа: Креативная экономика, 2008 г
3. Інтернет-джерело: <https://saito.in.ua/>

д.е.н., доцент Красовська О.Ю., магістрант Безбатько Н.В.
Університет імені Альфреда Нобеля

ОЦІНКА КОНКУРЕНТНОГО СТАНУ УКРАЇНСЬКОГО РИНКУ ТОВАРІВ ДЛЯ ДОГЛЯДУ ЗА ДОМАШНІМИ УЛЮБЛЕНЦЯМИ

Аналіз конкурентів ринку в маркетингу - це обов'язковий перший крок перед розробкою маркетингової стратегії товару. Він включає в себе докладне вивчення діяльності основних гравців галузі, аналіз цін, реклами, асортименту конкурентів. Правильний аналіз і оцінка конкурентного середовища підприємства дозволяє створити стійку конкурентну перевагу продукту, вибрати правильні канали комунікації і знизити операційні ризики.

Перш, ніж діяти на ринку, підприємцю необхідно мати по можливості повне уявлення не тільки про те, що відбувається у внутрішньому середовищі, а й у зовнішній. Повна достовірна інформація про ринки, на яких діє фірма, прямих конкурентів і зовнішні чинники є невід'ємною частиною ефективного планування і управління. Аналіз ринку є найважливішим компонентом маркетингового підходу компанії. Аналіз галузі необхідний для отримання даних про стан та обсяги виробництва, динаміки пропозиції товарів або послуг, труднощі розвитку даної галузі і впливають на неї факторів. Мета такого вивчення – отримання загального уявлення про ринок пропозиції продукції і використання даних для прийняття подальших рішень.[1]

Український ринок товарів для тварин приваблює як міжнародних, так і місцевих гравців тим, що він стійкий до економічних потрясінь. На домашніх вихованців, як і на дітях, намагаються не економити. Ставлення українців до домашніх тварин в цілому стало більш відповідальним і емоційним, ніж 20 років тому. А саме, змінилося сприйняття домашніх тварин, відтепер власник - це вже і не pet owner (господар), а pet parent – батьки.

В основному, власники тварин купують корм, який складає 75-80% від загального обсягу продажів. Але в категорію товарів для тварин також входять одяг і аксесуари, електронні прилади, корми, ліки, засоби для догляду та безпосередньо самі тварини. [2]

Зоотовари є товаром індивідуального вибору і якщо споживача щось не задовольняє, то він з легкістю переключается на товари конкурентів, при чому ринок дозволяє.

Основними брендами-гравцями на ринку є:

1. ЛавГав (Україна).
2. TRIXIE (Німеччина).
3. GentlePes (Україна).
4. Pet Nova (Польша).
5. Чистопес (Україна).

Кожна ТМ, наведена у табл. 1.1, має певні переваги та недоліки, що виділяють їх та віддаляють від своїх конкурентів.

Таблиця 1.1

Переваги та недоліки ТМ конкурентів

Бренди-конкуренти	Переваги	Недоліки
ЛавГав	Варіант Економ. Зроблено в Україні Доступна ціна – 0,4 коп/пакет	Мала доля ринку. Відома у вузьких колах. Обмежений асортимент
GentlePes	Інноваційні технології виробництва. Зроблено в Україні Сертифікати якості	Висока вартість – 3 грн/пакет Обмежений асортимент Мала доля ринку. Відома у вузьких колах.
TRIXIE	Соціальна відповідальність (участь у благодійності).	Ціна вище середнього – 0,71 коп/пакет

	Репутація на ринку. Обізнаність споживачів. Широка лінійка товарів. Старожил на ринку.	
Pet Nova	Ароматизовані Відбір високоякісних матеріалів від європейських виробників.	Висока вартість – 1,06 грн/пакет Обмежений асортимент Мала доля ринку. Відома у вузьких колах.
Чистопес	Зроблено в Україні Доступна ціна – 0,5 коп/пакет	Обмежений асортимент Мала доля ринку. Відома у вузьких колах.

Як бачимо, на ринку українські виробники складають гідну конкуренцію імпортним брендам. Але робота з потенційними споживачами є дуже важливою для успішної інтеграції продуктів. Зоотовари не є продуктом імпульсивної покупки, правильніше сказати, є товарами щоденного вжитку.[3]

Всі бренди-конкуренти представлені на полицях відомих маркет-плейсів таких як ROZETKA, Prom, Епіцентр, невеликих зоомагазинів та інші.

Канали збуту продукції у конкурентів та нашої ТМ практично не відрізняються. Поріг доступу до дистрибутивних каналів невисокий, що дозволяє легко завойовувати полиці нових торгових точок.

Ринок домашніх тварин стійкий до змін економічної ситуації і має тенденцію до постійного розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бізнес-план організації виробництва пластикової тари [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://reff.net.ua/47001-Biznes_plan_organizacii_proizvodstva_plastikovoiy_tary_upakovki_v_Lyubercah_Moskovskoiy_oblasti.html
2. Собаки проти котів: кого українці люблять більше [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-47269777>
3. СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ КОРМІВ ДЛЯ ДОМАШНІХ ТВАРИН [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.sworld.com.ua/konfer48/24.pdf>

Магістрант Сидоренко Г.Ю., д.є.н., профєсор Тараненко І.В.
Університет імені Альфреда Нобеля

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПЕРСОНАЛУ САЛОНІВ КРАСИ

Салони краси залишаються одним з сегментів індустрії краси, що розвиваються найбільш швидко: поява нових технологій, як косметичних, так і цифрових, зміна споживчої поведінки клієнтів, розробка нових продуктів і процедур - ось домінуючі фактори, які визначають просування салонного ринку. Каталізатором цього розвитку є підвищення доходів українців. Щоб залишатися конкурентоспроможними, операторам ринку необхідно працювати не тільки над вдосконаленням сервісу, але і над його унікальністю та над ефективністю власного персоналу.

На ринку краси України переважають заклади, що працюють в низькоціновому сегменті - близько 55%. Основними в цьому секторі виступають мережі, що працюють на умовах франчайзингу - «Просто перукарня» і «Експрес-стрижка».

Майже 25% ринку салонів краси належить сегменту «Середній» і «Середній +», причому з переважанням категорії «Середній +», до них відносять мережі салонів Ma Cherie або Status & Style.

До 20% ринку належить салонам краси преміум-класу, тут працюють мережі салонів G-Bar, Kika-Style, Dessange, «Арт-студія зачісок Vladimir Tarasyuk».

В Україні ринок салонів краси демонструє постійне зростання. У 2016-2019 роках кількість операторів збільшилася більш, ніж на 70%, що обумовлено постійно зростаючим попитом на послуги в сфері краси [1].

Головною проблемою будь-якого салону краси є найм та утримання кваліфікованого персоналу, що вмє надавати послуги споживачам на необхідному рівні.

Для найму професійних співробітників до салону краси проводиться аналіз ринку праці і розробляється процес підбору персоналу (фахівців), який включає в себе:

1. Бюджет на пошук персоналу.

2. Складання вимог до спеціалістів.

3. Порядок прийому і звільнення співробітників (документи, які зобов'язаний принести співробітник, умови оплати праці, умови роботи, графік, нефінансова мотивація, кар'єрний зріст, випробувальний термін, процедура оформлення нового співробітника і процедура звільнення).

4. Складання оголошень про вакансію.

5. Використання каналів пошуку, що включають:

- сайти працевлаштування, наприклад www.salonmarketing.pro, www.work.ua, www.rabota.ua, www.jobs.ua, www.hh.ua;

- соціальні мережі (групи, платна реклама, індивідуальний рекрутинг);

- навчальні центри, школи, студії професійної підготовки майстрів, курси підвищення кваліфікації;

- рекомендації співробітників та клієнтів.

6. Проведення співбесід та відбір [2].

Водночас ефективність персоналу салонів краси потрібно оцінювати, і для цього існують спеціальні інструменти.

Весь процес оцінки результативності персоналу, в тому числі і тих співробітників, хто прийшов, простіше розглядати в розрізі показників КРІ. Застосовуючи цю методику, можна легко розрахувати внесок кожного співробітника в загальну справу, визначити методику стимулювання персоналу для отримання певного результату. Оптимально застосовувати показники КРІ до тих співробітників, які приносять підприємству прибуток. Якщо брати салони краси, то весь персонал, включаючи майстрів і адміністративних працівників, відноситься до цієї групи співробітників, тому прорахувати необхідні кроки для отримання кращого результату буде простіше, ніж в колективі, що складається з різних груп співробітників.

Оцінити результати роботи співробітників салону краси можна за наступними критеріями: дотримання дисципліни; рівень лояльності; рівень якості виконуваних робіт; обсяг виконуваних робіт; рівень професіоналізму;

навички управління; творчий підхід; контроль емоційного стану; уміння правильно ставити пріоритети; швидкість знаходження рішення в складній ситуації; уміння вислухати; коректність спілкування, рівень комунікабельності.

Одночасно в якості методів, що використовуються для оцінки ефективності роботи персоналу, застосовуються такі:

1. Проведення опитувань.
2. Порівняння співробітників між собою за якимось критерієм.
3. Тестування співробітників.
4. Спостереження.
5. «Таємний покупець».
6. Атестації [3].

У висновку слід зазначити, що у салонах краси зазвичай або не вистачає кадрів, або одночасно існує їх плінність. Для вирішення цих проблем потрібно налагодити постійний притік молодих фахівців з профільних курсів, а також запровадити програму мотивації тих співробітників, що вже працюють у салоні. Також потрібно виділити достатньо коштів та часу для оцінки ефективності та підвищення кваліфікації кадрів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Рынок салонов красоты в Украине и СНГ - [Электронный ресурс] Режим доступа: <https://pro-consulting.ua/pressroom/rynka-salonor-krasoty-v-ukraine-i-sng-analiticheskij-obzor>
2. Гончаренко Н. Мой салон красоты / - К: Семейная типография Huss, 2018. – 192 с.
3. Оценка результативности персонала как действенный метод управления бизнесом - [Электронный ресурс]. Режим доступа: <https://www.dirsalona.ru/article/1036-otsenka-effektivnosti-personala>

ФІЗИЧЕСКАТА КУЛТУРА И СПОРТА

Фізическа култура и спорт: проблеми, дослідження, оферти

Діщенко Д.В. Таращук І.В.

«СПЕЦІАЛЬНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА, ЯК ОДНА З ВАЖЛИВИХ СКЛАДОВИХ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ СПІВРОБІТНИКА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ»

Спеціальна фізична підготовка – це комплекс теоретичних знань, фізичних вправ та практичних вмінь, направлених на відпрацювання рухових ознак, зокрема, під час пошуку та переслідування правопорушників, припинення протиправних дій, затриманні під час активного опору правопорушника, в тому числі з застосуванням фізичної сили, спеціальних засобів та вогнепальної зброї.

Дана тема, на сьогодні, є актуальною, оскільки саме співробітники територіальних підрозділів поліції, намагаються побороти криміногенну ситуацію у нашій країні. Ця діяльність носить лише експериментальний характер та обумовлює актуальність удосконалення фізичної підготовки співробітників як фактору, який виявляє якість професійної діяльності [1,с.176].

Поліцейські зобов'язані бути у постійній готовності та вміти діяти у стресових ситуаціях під час боротьби з правопорушним світом, який наразі має бойову техніку, засоби зв'язку, пересування та ін. Саме через це, ЗВО зі специфічними умовами навчання у яких готують майбутніх поліцейських існує відповідний розділ у програмі зі спеціальної професійної підготовки на заняттях з якого навчають курсантів прийомам боротьби та рукопашного бою, а саме самозахисту у випадках, якщо немає поруч зброї, або немає підстав для її застосування або використання [2,с. 48].

Необхідно враховувати і той факт, що діяльність співробітників Національної поліції, які знаходяться на службі у абсолютно різних підрозділах системи МВС, значно різняться. У якості прикладу, можна порівняти співробітників карного розшуку та органів дізнання, а також слідства. Діяльність перших виражається в більш динамічній роботі, яка характеризується наявністю конфліктних ситуацій та може потребувати від співробітників застосування спеціальних здібностей. Співробітники, які несуть службу у підрозділах

досудового розслідування піддаються впливу хронічних захворювань внаслідок малорухомого, переважно розумової праці з високим нервово-емоційним напруженням.

Також, варто відмітити, що законодавство регламентує кожному співробітнику поліції, не залежно від характеру його професійної діяльності, знаходячись у ситуаціях, які пов'язані з забезпеченням громадського порядку, приймати активну участь, оскільки, яку б посаду вони не займали вона завжди залишається гарантом громадського правопорядку. Поліцейський, який носить форму співробітника поліції, може несподівано для нього самого зіштовхнутися з фізично підготовленими і навіть більш того, озброєними правопорушниками або ставши свідком здійснення правопорушення відреагувати на прохання громадянина в наданні допомоги в переслідуванні правопорушника [3, с. 20].

Отже, можна зробити висновок, що спеціальна фізична підготовка є важливим компонентом цілісного розвитку співробітника поліції. Тому, дуже важливо курсантам, які навчаються у ЗВО зі специфічними умовами навчання, вивчати спеціальну фізичну підготовку, а саме прийоми боротьби та рукопашного бою, задля забезпечення особистої безпеки та безпеки громадян під час забезпечення громадського порядку, а також виконання повноважень покладених на них Законом.

Список використаної літератури:

1. Герцик М.С., Вацеба О.М. Вступ до спеціальностей галузі “Фізичне виховання і спорт”. – Харків: “ОВС”, 2004. – 176 с.
2. Цільова комплексна програма “Фізичне виховання – здоров'я нації”. – К., 1998. – 48 с.
3. Короткий російсько-український словник з фізичної культури і спорту / Уклад. Д.М.Диновський та ін. - К.: Просвіта, 1993. – 20 с.
4. Гуськов С.И. Государство и спорт – М.: Физкультура и спорт, 1996. – 176 с.
5. Жданова О.М. Управління фізичною культурою. – Львів, 1996. – 127 с.
6. Куц Л. Всеобщая история физической культуры и спорта. – М.: Радуга, 1982. – 399 с.

Діщенко Д.В , Лісова Є.В

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

ФІЗИЧНІ НАВАНТАЖЕННЯ – ОДИН З АСПЕКТІВ ПРОДУКТИВНОЇ РОБОТИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Ми розуміємо, що найголовніша мета спеціальної фізичної підготовки – забезпечення підготовки фахівців Національної поліції України з високим рівнем усебічної фізичної підготовленості, здатних ефективно, з максимальною безпекою для власного життя і здоров'я здійснювати силове затримання правопорушника у випадках, коли той чинить фізичний опір, або коли виникають правові підстави для негайного припинення правопорушення із застосуванням заходів фізичного впливу (сили), а також стійко переносити розумові, нервово-психічні та фізичні навантаження без зниження професійної працездатності[3]. Загальним завданням виступає зміцнення здоров'я та підвищення рівня загальної працездатності особового складу, розвиток і вдосконалення фізичних якостей, а вже спеціальні завдання являють собою формування спеціальних знань, умінь і навичок самозахисту, застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів та силового затримання суспільно небезпечних осіб у випадках виникнення для цього правових підстав[2].

Будь-яка мінімальна, проте регулярна фізична активність дуже корисна для здоров'я, особливо для працівників Національної поліції. Вправи та регулярна фізична активність допомагає багатьом системам та органам людського тіла працювати краще і дуже сильно зменшує ризик виникнення багатьох захворювань, та багато інших властивостей, такі як: підвищує шанси прожити довше і здоровіше життя, допомагає захистити від розвитку хвороб серця та судин, високого кров'яного тиску і високого рівня холестерину, від певних форм раку, в тому числі прямої кишки і раку молочної

залози, запобігти діабету 2 типу, а також його ускладнень (судин, очей і тд.) допомагає запобігти підступним втратам кісткової тканини – остеопорозу[1].

Тож, фізичне навантаження в наш час є одним із компонентів продуктивності в роботі поліцейських, не тільки тому, що допомагає підтримувати форму та зовнішні показники, а й тому, що зміцнює здоров'я та покращує раз за разом результати, які у майбутньому можуть знадобитись працівникам поліції під час роботи з правопорушниками та громадянами.

Список літератури:

1. Адирхаєва Л. В., Адирхаєв С. Г., Корнійко У. В. Здоровий спосіб життя як чинник, що забезпечує розвиток рухової активності студентської молоді: Навчальний посібник / Під ред. Адирхаєвої Л.В. – К: КиМУ, 2011. – 160 с.

2. Бондаренко В. В., Пронтенко К. В., Пронтенко В. В. Методика підготовки майбутніх правоохоронців до протиборства із супротивником, озброєним ножем. Юридична психологія та педагогіка. 2013. № 1 (13). С. 81–91.

3. Бондаренко В. В. Професійна підготовка працівників патрульної поліції : зміст і перспективні напрями : монографія. Київ : ФОП Кандиба Т. П., 2018. 524 с

Павло ПЕТРЕНКО

*Курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового
розслідування*

*Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Дищенко Дмитро

*Старший викладач кафедри
Спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ВАЖЛИВІСТЬ ПІДБОРУ ПРАВИЛЬНОГО РАЦІОНУ СПОРТСМЕНІВ

Фізичні вправи і спорт вимагають від спортсменів не тільки високих фізичних, розумових, психічних, моральних і етичних норм, а й дотримання здорового способу життя та правильного збалансованого харчування. [1, с. 45]. Проблемою харчування спортсменів є використання речовин, що сприяють відновленню енергетичних резервів і підвищенню стійкості організму до стресів, препаратів пластичної дії, що забезпечують процеси відновлення зношених під час тренувань і змагальної діяльності структур, вітамінів, мікроелементів, речовин, що стимулюють кровотворення та інше.

Тим, хто займається спортом, важливо знати особливості харчування спортсменів. У сучасній системі спортивної підготовки харчування розглядається як один з головних факторів, що визначає можливість спортсмена досягти високої працездатності та ефективних відновних процесів при інтенсивній м'язовій діяльності. Харчування спортсменів характеризується деякими особливостями, пов'язаними з високим ступенем фізичного і психічного стресу, який виникає під час тренувань і змагань і, в свою чергу, викликає підвищену потребу в енергії і деяких додаткових поживних речовинах. Основне значення харчування полягає в забезпеченні енергією і пластичними матеріалами, необхідними для відновлення енергії і побудови тканин і органів. Їжа являє собою суміш продуктів тваринного і рослинного походження, які містять поживні речовини: білки, жири, вуглеводи, вітаміни, мінерали та воду.

[2, с. 128]. При окисленні білків, жирів і вуглеводів в організмі вивільняється прихована в них енергія, білки також служать пластичним (будівельним) матеріалом. Вітаміни виконують регулюючу функцію. Беручи до уваги специфіку спорту, обсяг і інтенсивність тренувальних і змагальних навантажень, харчування спортсмена повинно ґрунтуватися на чітких науково обґрунтованих рекомендаціях. Вони забезпечують не тільки компенсацію витраченої енергії, але і забезпечують організм необхідною кількістю пластичного матеріалу і компонентів, які запобігають передчасному зношуванню тканин при їх інтенсивному функціонуванні, а також сприяють переходу організму на більш високий функціонувальний рівень.

Правильно збалансоване харчування спортсмена є своєрідною основою для зростання спортивних досягнень. [3, с. 34-36]. Нераціональне харчування призводить до передчасного стомлення і зниження працездатності. Крім того, погане харчування може викликати проблеми зі здоров'ям, які також знижують спортивні результати. Наприклад, при бідній білками їжі, силові тренування самі по собі не можуть забезпечити накопичення структурного білка в м'язах, тому очікуваний тренувальний ефект навіть при правильних навантаженнях не досягається; Недостатня кількість елементів в їжі при заняттях спортом призводить до зниження запасів енергії та передчасного стомлення під час тренувань. Таким чином, в раціоні спортсменів необхідно враховувати характер навантаження.

Список використаної літератури:

1. Грибан Г. П., Пантус О. О., Ханжина Е. В. Харчування в системі підготовки спортсменів. Метод, розробки для студ. спорт, відділення, викладачів і тренерів. Житомир, ДАУ, 2002. 45 с.
2. Калинин М. И., Пшендин А. И. Рациональное питание спортсменов. - К.: Здоровье, 1985. - 128 с.
3. О питаний спортсменов ФРГ (Научно-спортивное пособие). - М.: Физкультура и спорт, 1979. - № 1. - С. 34-36.

Ст.преп. Хромых Р. В.

Харьковский национальный университет радиоэлектроники

ТЕХНИКА БОКСА

Студенты высших учебных заведений проводят большую часть дня на учебных занятиях и за подготовкой домашних заданий, выдерживают большие умственные нагрузки при дефиците двигательной активности. В результате этого нарушаются защитные функции организма, возрастает число студентов, имеющих отклонения в состоянии здоровья.

Поддержание работоспособности и здоровья – важное условие успешной учебы и дальнейшей профессиональной деятельности студентов.

К числу наиболее эффективных средств оздоровления студентов относятся занятия боксом.

На занятиях по боксу студенты развивают физические качества, приобретают навыки самообороны, получают положительные эмоции.

Можно утверждать, что занятия боксом помогают решению проблемы двигательной активности студентов высших учебных заведений.

Техника бокса включает в себя комплекс приемов, которыми пользуется боксер для успешного ведения боя. Это разновидность ударов, их скорость и точность, защитные действия; положения тела при нанесении контрударов, способы передвижения по рингу; атака и уход от ударов.

Боевая стойка. Боевой стойкой называется универсальное исходное положение боксера, из которого можно нанести удар с дальней дистанции, легко передвигаться и защищаться от удара противника. С этой стойкой начинается обучение боксу.

Удары. В боксе насчитывается 12 видов ударов:

Прямой удар левой в голову

Прямой удар правой в голову

Прямой удар левой в туловище

Прямой удар правой в туловище

Боковой удар левой в голову

Боковой удар правой в голову.

Боковой удар левой в туловище

Боковой удар правой в туловище

Удар снизу левой в голову.

Удар снизу правой в голову.

Удар снизу левой в туловище

Удар снизу правой в туловище

Боксер может применять одиночные удары и серии ударов.

Защитные действия.

Защита уходом. Применяя защиту уходом, боксер может уйти за пределы досягаемости ударов соперника (уход назад, вправо от удара левой, влево от удара правой) или остаться на прежнем расстоянии и даже сблизиться с соперником (уход вперед – вправо от удара правой рукой, влево от удара левой рукой).

Защитные действия руками. Защита подставками рук является самой распространенной среди всех защитных действий. Под бьющий кулак соперника могут быть подставлены ладонь, тыльная поверхность кисти, предплечье и плечо.

Защита отбивом. Цель защиты отбивом в том, чтобы сместить бьющую руку соперника с линии удара. Отбивы производятся ладонью открытой перчатки. Они широко применяются от прямых ударов в голову.

Защита туловищем. Защита уклоном применяется от прямых ударов в голову. От прямого удара левой в голову боксер защищается уклоном вправо, делая вращение левой ногой и туловищем вправо и смещаясь вправо – вперед. Кулак соперника проходит слева от головы защищающегося боксера.

От прямого удара правой в голову боксер защищается уклоном влево, делая вращение правой ногой и туловищем влево и смещаясь влево – вперед. Кулак соперника проходит справа от головы защищающегося боксера.

Защита нырком применяется в основном от боковых ударов. При защите нырком голова боксера описывает круг во фронтальной плоскости. Защищаясь от бокового удара левой в голову, голова защищающегося боксера идет влево – вниз, затем вправо – вниз, вправо – вверх и влево – вверх, возвращаясь в

исходное положение. При защите от бокового удара правой в голову нырок выполняется в противоположную сторону.

Боевые дистанции. В практике ведения боя применяются дальняя, средняя и ближняя дистанции.

Дальняя дистанция определяется расстоянием, с которого боксер может достать противника, только продвинувшись вперед. На дальней дистанции применяются в основном прямые удары.

В бою на средней дистанции расстояние между боксерами позволяет наносить удары прямые, боковые, снизу в голову и туловище.

Боксеры постоянно находятся в сфере ударов.

Ведение боя на ближней дистанции – одна из сложных форм поединка боксеров. Ближний бой ведется при помощи коротких ударов снизу, сбоку в голову и туловище.

Литература:

1. Денисов Б.С. Техника – основа мастерства в боксе М. Физкультура и спорт 1958.
2. Никифоров Ю.Б. Эффективность тренировки боксеров. М. Физкультура и спорт 1987.
3. Романенко М. И. Молодому тренеру по боксу. Киев. Здоров'я. 1983.

Зеленський Андрій Володимирович

*курсант 1-го курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Шеверун В.С.

*викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

МЕТОДИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Основним завданням при навчанні майбутніх працівників поліції є формування їх професійної свідомості, практичних навичок та відповідного рівня фізичної підготовки. Кожен із цих аспектів передбачає систематичну навчальну діяльність, яка у зв'язку із динамічною модернізацією злочинної поведінки у суспільстві потребує постійного вдосконалення. Одним із визначальним напрямом підготовки правоохоронців є належний рівень фізичної підготовки, який надає можливість не тільки ефективної протидії правопорушникам, а й можливість особистого захисту.

Ефективність засвоєння матеріалу будь-яких навчальних дисциплін насамперед залежить від способів його викладення. Що стосується фізичної підготовки, навчання з даної дисципліни потребує аналізу існуючих та розробки нових методів її здійснення. У фізичному вихованні використовуються дві групи методів: загальноосвітні та специфічні. Загальноосвітніми є методи викладання фізичної підготовки, які полягають у наданні майбутнім правоохоронцям теоретичних знань, наприклад, висвітлення можливих ситуацій, які потребуватимуть застосування засобів фізичного впливу, роз'яснення законних підстав їх застосування та ін.

До специфічних (практичних) методів відносяться:

- *методи сурового регулювання вправ* – це метод, який передбачає чітке виконання практичних завдань під контролем викладача. Даний метод використовують для надання учням практичних навичок здійснення прийомів, правильного виконання фізичних вправ.

- *ігровий метод* полягає у сюжетно-рольових вправах, які не потребують жорстокої регламентації дій з боку викладача. Викладач у свою чергу за допомогою застосування даного методу має можливість оцінити здатність учня реагувати на ситуативні обставини та зважаючи на них самостійно приймати рішення.

- *змагальний метод* застосовується під час занять з дисципліни фізичної підготовки для оцінки фізичних здібностей учнів в умовах конкуренції. Велику роль у даному методі відіграє боротьба за першість та уніфікація предмета змагань, що здебільшого підвищують інтерес учня до цієї дисципліни.

- *метод наочності*. Цей метод умовно поділяється на: метод зорової наочності (демонстрація тактичних дій за допомогою макетів, відеороликів, а також демонстрація фізичних вправ та прийомів безпосередньо викладачем); вибірково-сенсорну демонстрацію (відтворення окремих параметрів руху).

Також особливим є словесний метод, який використовується викладачем з метою надання учню можливості самонавчання і самовиховання, самоаналізу. Наприклад, словесне зауваження спонукає здобувача освіти здійснити самостійний аналіз своїх помилок.

Крім зазначених методів формування фізичних здібностей майбутнього правоохоронця, особливе місце посідає метод демонстрації використання своїх фізичних можливостей діючими працівниками поліції, які мають професійний досвід. Однак системність даного методу у навчальних закладах МВС не можлива, адже залучення практиків до проведення занять здійснюється на основні їхньої добровільної згоди із використанням власного часу.

Також, на мою думку, доцільним було б проведення одночасних занять з фізичної підготовки учнів різних навчальних груп з метою забезпечення відсутності соціальних зав'язків між учасниками змагальних вправ.

Отже, навчання з дисципліни фізичної підготовки передбачає використання досить ефективних методів, таких як метод сурового регулювання

вправ, метод наочності, ігровий та змагальний методи. Крім перелічених вважаю за необхідне проведення навчальних занять за участі працівників органів поліції та одночасних занять різних навчальних груп.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Абаськалова, Н. П. Теории и практика формирования здорового образа жизни учащихся и студентов в системе «школа-вуз» / Н. П. Абаськалова. – Барнаул, 2000 – 48 с.
2. Бебель, А. Будущее общество / А. Бебель. – М., 1959.
3. Булич, Э. Г. Физическое воспитание в специальных медицинских группах / Э. Г. Булич. – М. : Высшая школа, 1986. – 209 с.
4. Виноградов, П. А. Новый этап в развитии физкультурно-оздоровительной и спортивной работы среди учащейся молодежи / П. А. Виноградов, В. П. Моченый. – М., 2002. – 125 с.
5. Дубровский, В. И. Здоровый образ жизни / В. И. Дубровский. – М. : Retorika, 1999. – 351 с.

Зеленський Андрій Володимирович

*курсант 1-го курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Шеверун В.С.

*викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА СПОРТСМЕНІВ ДО ЗМАГАНЬ

У наші дні спорт – це не лише захоплення чи спосіб життя людини, а й самостійна культура, що має свою структуру, зміст та механізми власного прояву. Професійний спорт чітко поділяється на дві складові: тренувальний процес та змагання. Однак, психологічна підготовка є не менш важливим аспектом формування особистості спортсмена. Суть полягає у тому щоб забезпечити розвиток і удосконалення нервово-психічних механізмів, регулюючих рухи, хвилювання та поведінку.

В психологічній підготовці спортсмена існує чотири розділи, а саме: психологічна підготовка до довгострокового тренувального процесу; загальна психологічна підготовка до змагань; корегування психологічного стану на останньому етапі підготовки до змагань; цілеспрямована підготовка до конкретного змагання.

1. Вплив спортивної діяльності на психічний стан особи.

Бажання людини до руху і його прагнення до покращення фізичних якостей призвело до виникнення різноманітних видів спорту. Саме фізичні вправи, що виконуються за специфічними особливостями та унікальними

правилами, являють собою особливий вид людської діяльності – спортивну діяльність.

Психологічна складова спортивній діяльності характеризується:

А) ярко вираженими та сильними емоціями хвилювання, глибоко переймаючими особистість спортсмена та впливаючими на його діяльність.

Б) різноманітністю емоційних переживань – від звичайних фізичних почуттів, пов'язаних з м'язовою діяльністю, до глибоких моральних почуттів.

2. Особливості психологічного стану при підготовці до змагань.

Психологія змагальної діяльності займається вивченням таких станів спортсмена як психологічне перенапруження, емоційне збудження, стрес, передстартове хвилювання. Це є преробочий стан спортсмена, викликаний майбутньою діяльністю з підвищеною відповідальністю.

Виділяють три стадії емоційного перенапруження:

Нервозність, якій характерні наступні ознаки:

примхливість

нестійкість настрою

внутрішня дратівливість

виникнення неприємних відчуттів в м'язах, внутрішніх органах і ін.

Міцна стеничність, якій характерні:

- нестримна дратівливість

- емоційна нестійкість

- підвищена збудливість

- занепокоєння

- напружене очікування неприємності.

Не дивлячись на те, що спортсмен тренується для того, щоб брати участь у різноманітних змаганнях, умови на тренуваннях та змаганнях будуть кардинально відрізнятися одне від одного. Тому результат змагань буде залежати від трьох складових:

фізичної підготовки;

функціональної підготовки;

поліпшення механізмів нервово-психічної діяльності спортсмена.

Отже, вищезазначені мною наукові твердження демонструють безпосередній зв'язок між рівнем емоціональних переживань спортсмена й його досягненнями у змаганнях. Саме тому психологам та тренерам необхідно тренувати спортсменів не тільки в фізичному та тактичному плані, а й формувати їх стійкі психологічні якості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- 1) <https://res.in.ua/metodichni-rekomendaciyi-dlya-studentiv-dennoyi-formi-navchann.html?page=2>
- 2) Виноградов, П. А. Новый этап в развитии физкультурнооздоровительной и спортивной работы среди учащейся молодежи / П. А. Виноградов, В. П. Моченый. – М., 2002. – 125 с.
- 3) Дубровский, В. И. Здоровый образ жизни / В. И. Дубровский. – М. : Retorika, 1999. – 351 с.
- 4) <https://www.bestreferat.ru/referat-108586.html>

Дар'я КОЧКІНА

*курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник :

Шеверун Владислав Сергійович

*викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

СПЕЦІАЛЬНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ- РОЗВІДНИКІВ

Саме достатній рівень фізичної та моральної підготовки, обізнаності в професійній сфері впливає на виконання службових обов'язків належним чином. Бойові дії в сучасному світі мають такі характеристики, як швидкість, маневреність та часта зміна обстановки, та отже вимагають військовослужбовців-розвідників, що відповідають даним вимогам вирішення локальних конфліктів [1].

Таким чином, сучасний розвідник повинен бути наділений фізичною силою і витривалістю, впевненістю дій в критичних ситуаціях з обмеженням доступом до інформації та часових умов. Також дана тема підлягає глибокому вивченню та опрацюванню саме з метою подолання дисонансу необхідності сучасної армії у високо професійних військовослужбовців та низьким рівнем розвитку технологій, що впливає на такий ступінь підготовленості.

Проаналізувавши результати підготовки військовослужбовців-розвідників можна дійти до висновку, що найбільший вплив на підвищення спеціальної фізичної підготовки бійців має виконання таких фізичних вправ, які за своїм характером та структурою рухів близькі до бойових дій.

Видами спорту, які мають в своєму багажу такі характерні вправи, є військово-прикладні багатоборства. Серед них найбільш поширені є військове п'ятиборство. Воно допомагає сформувати у розвідників необхідні військово-прикладні навички та морально-психічні риси. Тобто військове п'ятиборство удосконалює фізичні та спеціальні характеристики військовослужбовців.

Якщо під час виконання службових обов'язків військовослужбовцями інтенсивність напруження м'язів регулюється та стабілізується на певному рівні, то під час тренувань такого немає. Змагальна природа єдиноборств підштовхує бійців до використання своїх м'язів на максимальному рівні, що спричиняє підвищення професійної майстерності в подальшому.

Головна особливість військового п'ятиборства полягає у тренуванні витривалості та спеціальних навичок, що ґрунтується на високому рівні фізичних можливостей.

Рівень професіоналізму військовослужбовця утворюється та покращуються під час проведення практичних занять. Він залежить від взаємопов'язаних між собою чинників таких як фізична, психологічна та професійна підготовка бійця .

Використана література

1. Андрес А. С. Удосконалення фізичної підготовки багатоборців військово-спортивного комплексу : автореф. дис. ... канд. наук з фіз. вихов. і спорту : [спец.] 24.00.01 «Олімпійський і професійний спорт» / А. С. Андрес. – Львів, 2006. – 22 с.

Уляна НЕЗЕЛЕННІКОВА

*курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Шеверун Владислав Сергійович

викладач кафедри

*спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ХІМІЯ БІГУ: ЧОМУ ВАРТО ВІДДАТИ ПЕРЕВАГУ САМЕ ЙОМУ?

Біг являє собою різновидом спорту для всіх вікових груп. Доведено, що ця активність не тільки здатна підтримати гарну фізичну форму, а й викликає зниження рівня стресу, больової чутливості, агресивності і підвищення настрою. Будь-яка робота вимагає великої концентрації уваги на предметі дослідження. Відволікаючись, біг допомагає багаторазово її підвищити.

Ендорфінова гіпотеза - найбільш поширене пояснення «почуттів бігу». Відповідно до неї, емоційний підйом викликає підвищенням в крові і головному мозку всім нам відомих гормонів - ендорфінів. Ці білкові молекули діють на опіодні рецептори. Біг активує опіодні рецептори в префронтальних і лимбических структурах мозку (перші відповідають за загальне світовідчуття і суб'єктивну картину світу, другі - за керування емоціями і настроєм). Впливом гормонів на ці області і пояснюється ейфорія бігуна, а також інші позитивні ефекти спорту, пов'язані з психічною сферою людини. Префронтальна кора, як ключовий генератор людських ідей, інтегрує інформацію, що надходить в головний мозок, і формує на їх основі (а також на основі попереднього досвіду) нові думки та ідеї. Таким чином, через опіодних систему біг стимулює розумову діяльність.

Під час бігу розпочинається процес інтенсифікації (насичення) тканин киснем, що сприятливо впливає і на серцево-судинну систему. Підвищуючи витривалість і силу серцевого м'яза, зміцнюються стінки судин - це призводить до стабілізації артеріального тиску в молодому віці. При тривалому бігу збільшується об'єм легенів за рахунок тренуваності м'язів, що відповідають за дихання. Під час бігу підвищується настрій, поліпшується робота головного мозку і шлунково-кишкового тракту. Біг на відкритому повітрі підвищує імунітет.

Біг дисциплінує, люди, які бігають регулярно, оцінивши його позитивний ефект на організм в цілому, задоволені своєю фігурою і своєю працездатністю та не пропускають тренування, і тим самим, тренують свою витривалість та силу волі. Ранкове тренування допомагає розігнати кров по організму, підвищує тонус, готує до робочого дня. Вечірня пробіжка допоможе позбутися від накопиченого стресу та психологічної втоми, допомагаючи привести в рівновагу організм, що буде сприяти швидкому засинанню.

Тетяна ЗДОРОВЕЦЬ

*курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*

Науковий керівник :

Шеверун Владислав Сергійович

викладач кафедри

спеціальної фізичної підготовки

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

РУКОПАШНИЙ БІЙ

Як правило, рукопашним боєм цікавляться люди, які бажають володіти навиками та знаннями, необхідними для захисту себе та своїх рідних від злочинців чи просто хуліганів, адже володіння рукопашним боєм – це саме та зброя, яка завжди при собі. За своїм призначенням рукопашний бій – це система заходів фізичного впливу, яка змушує противника відмовитися від своїх негативних намірів та припинити свої активні дії, які досить часто несуть в собі загрозу життю та здоров'ю інших людей. Ефективність ведення рукопашного бою залежить від багатьох факторів таких як фізична сила, швидкість реакції, вміння передбачати дії противника, знання елементарних прийомів рукопашного бою.

Рукопашному бою неможливо навчитися за екраном монітору чи просто прочитавши книгу, насамперед тому, що процес навчання включає в себе цілий комплекс заходів, спрямованих не тільки на набуття практичних навичок, а й на розвиток фізичної та психологічної витривалості, в певній мірі навіть на розвиток власної особистості, адже перемогти ворога набагато легше, ніж перебороти свої вади, шкідливі звички чи банальну ліню.

У рукопашному бою можна виділити наступні умовні групи дій бійців: напад і захист, ведення поєдинку в положенні стоячи і лежачи, переходи з одного

положення в інше, виконання прийомів боротьби і ударів, виконання контрприйомів, маневрування і т.п.

Під час тренувань, задіяні всі групи м'язів. Крім цього, у вас покращиться розтяжка! Ви зможете розвинути спритність і швидкість реакції. Будь ви самою крихкою дівчиною, майстри рукопашного спорту допоможуть стати мітким і сильним бійцем.

Завдяки тренуванням з рукопашного бою, ви зумієте захищати себе та інших. Ми розвіємо всі ваші стереотипи. Це вдасться вам, незалежно від типу статури. Після набуття вмінь, вам не буде страшна жодна екстремальна ситуація. Будьте уважні при виборі тренера. Звертайте увагу на заслуги викладача і його досвід. Також, беріть в рахунок і моральний настрій тренера, адже всім відомий факт про взаємний обмін енергетикою.

Список використаних джерел:

1. http://www.kaskadfastiv.com.ua/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=14&Itemid=14&limitstart=4
2. <http://voin.in.ua/index.php/rb>
3. <http://dspace.puet.edu.ua/bitstream/123456789/6042/1/2015%20%281%29.pdf>
4. <https://minsport.astrobl.ru/press-release/polza-rukopashnogo-boya>

Ангеліна ВОЛКОВА

*курсантка факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник :

Шеверун Владислав Сергійович

*викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ПРИЙОМИ СТРАХОВКИ ТА САМОСТРАХОВКИ

Вивчення всіх методів фізичного впливу, самозахисту без зброї завжди починається з вивчення саме методів самострахування, а також страхування партнерів. Формування у курсантів та студентів навичок стійкого самострахування дозволяє знизити ризик отримання травм не тільки на заняттях зі спеціальної фізичної підготовки, а й під час виконання службових обов'язків.

Самостраховка – це вміння падати без травмувань та поранень. Під час реального зіткнення з противником падіння застосовуються для виконання багатьох дій, пов'язаних з рухом, ударами, ухиленням тощо. Прийоми безпечного падіння починають вивчати із виконання найпростіших рухів - групування, повороти і нахили.

За результатами кінцевої мети можна класифікувати саме такі «Падіння»:
- падіння і перекочування, як спосіб переміщення; - падіння, як спосіб «погашення» удару об землю; - падіння, як спосіб підняти зброю або предмет (палицю, камінь, пісок тощо); - падіння з підкатом для посилення удару по ногам супротивника масою всього тіла.

Досконале володіння прийомами рукопашного бою, як із застосуванням спеціальних засобів, так і без них – професійний обов'язок кожного працівника Національної поліції України. Але для того, щоб рукопашний бій був дійсно зброєю, необхідно правильно здійснювати вивчення не лише прийомів

фізичного впливу і тактичних дій по їх застосуванню, а й прийомів самостраховки [1].

У разі падіння ні в якому разі не спирайтеся на кисть руки або ліктя для того щоб не травмувати плече або коліно. Крім того, потрібно навчитися правильно падати, щоб уникати сильних ударів і струсів. Чим більша у вас площа приземлення тіла, тим менша ймовірність отримати травму.

Уміння падати, не завдаючи собі ушкоджень, є надзвичайно важливим чинником у кидках, переходах від боротьби стоячи і в деяких прийомах боротьби лежачи. Це вміння набувається в процесі занять спеціальними вправами, використовувати які необхідно за принципом зростаючої складності [2].

Під час практикування прийомів фізичного впливу використовується партнерське страхування для запобігання травм і пошкоджень. Один з основних принципів партнерського страхування - повільне виконання технічних дій, поступове збільшення сили і швидкості.

Навички падіння без травм формуються шляхом виконання спеціальних вправ зі самострахування і страхування, які входять в підготовчу частину кожного заняття з спеціальної фізичної підготовки.

Використана література

Білик В. В. Прийоми страховки та самостраховки. // Методична розробка для проведення практичних занять із навчальної дисципліни «Спеціальна фізична підготовка», НАВС. Київ 2019. С. 5

Єрмоєнко Є.А. Вивчення способів страховки і самостраховки. // «Енциклопедія хортингу», Національна федерація бойового хортингу України. 2013. <http://horting.org.ua/node/41115>

289193

Грабовська Уляна Костянтинівна

н.г ДР-041

факультет підготовки фахівців

для органів досудового розслідування

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Шеверун Владислав Сергійович

викладач кафедри

спеціально фізичної підготовки

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

“Особливості фізичної підготовки жінок-поліцейських ”

У правоохоронних органах відсоток жінок завжди складав близько 15%, більшість з яких не займала високих посад та займалась паперовою роботою. На теперішній час у нашій країні кількість жінок- поліцейських достатньо збільшилася, у той же час зросла і криміногенна ситуація в Україні, що звісно вимагає покращення підготовки поліцейського на психічному та фізичному рівнях, задля адаптованості та кращої працездатності в екстремальних ситуаціях роботи поліцейського. Через те, що змінюються соціально-економічні ресурси в країні проблема психофізичної підготовленості набуває нового сенсу.

Якщо порівнювати жіноче та чоловіче тіло, то жінки мають меншу м'язову масу, що негативно впливає на їх працездатність. При важкій фізичній праці жінки перевтомлюються на 20-30 відсотків швидше, ніж чоловіки. Також, через постійні тренування працездатність чоловіків підвищується близько 50%, а у жінок лише 25-30%. Однак, ми повинні звернути увагу на те, що чоловікам притаманні м'язові волокна білого кольору, які здійснюють сильну, але короткочасну роботу, в порівняно з жінками, які мають м'язові волокна червоного кольору, які сприяють на забезпечення більш високої витривалості. Ці відмінності ми можна чітко визначити при силовому затриманні правопорушника, де необхідний високий рівень застосування фізичної сили, практичні навички та швидке мислення.

Для підготовки жінок-поліцейських слід звертати увагу не лише на фізичні якості, а й нас психологічну готовність, а точніше на вольові якості жінки.

Для підвищення морально-вольових якостей використовують спеціальні вправи з подолання труднощів, з котрими жінки можуть зустрітися під час

виконання службових обов'язків. Обов'язково, під час фізичної підготовки жінок потрібно звертати увагу і й на виконання вправ, спрямованих на формування та покращення їх сміливості, рішучості, стійкості та ініціативності.

Виховання ініціативності здійснюється завдяки накопиченню досвіду проявлення ініціативи. Тобто, початком такої поведінки можна назвати вибір за власним бажанням, а не за командою чи вказівками інших. Також, це можуть бути змагання, естафети, вирішення логічних завдань.

Виховання сміливості та рішучості можливо досягти за допомогою дій, пов'язаних з ризиком, такі, що будуть змушувати жінку подолати свій страх та пройти через певні перешкоди, як на психологічному так и на фізичному рівнях. Дієвими вправами можуть бути наприклад: спорт, пов'язаний з акробатичними стрибками, подолання смуги перешкод, прижки у воду, ходьба або біг з заплющеними очима, спортивні змагання з більш сильнішими противниками.

Стійкості можливо досягти за допомогою подолання труднощів пов'язаних з внутрішніми та зовнішніми факторами вашого психологічного стану. Зазвичай, виконуються ці вправи при несприятливих погодних умовах. Дані тренування вимагають достатнього нервового напруження. Відповідними вправами для стійкості можуть бути: біг при несприятливих погодних умовах, такі як дощ, злива, сильний вітер, плавання або пірнання на дальність, затримка дихання під час плавання на час, будь-які змагання на витривалість.

Через постійне застосування сили, жінкам-поліцейським потрібно вдосконалювати свої фізичні здібності. Робити це завдяки комплексному підходу покращення фізичного стану та моральних якостей дасть набагато більше результату, ніж якщо робити це окремо.

Так, ми можемо зробити висновок з вищезазначеного, що жінки-поліцейські поступаються чоловікам у фізичних якостях, тому запропоновані дії можуть значно покращити фізичну та психологічну готовність жінок до виконання службових обов'язків.

Використана література:

1. Заярін Г.О. Психофізична підготовка курсантів навчальних закладів МВС: навчальний посібник / Г.О. Заярін, О.М. Несін, Г.Б. Мельников; за ред. Г.О. Заяріна. – Донецьк: Донецький інститут внутрішніх справ, 2001. – 240 с.

2. Тьорло О.І. Зміни показників спеціальної фізичної підготовленості та фізичної працездатності курсантів-жінок протягом навчального року: монографія / О.І. Тьорло. – Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2010. – 264 с.

3. Физическая подготовка военнослужащих к действиям в особых условиях: учеб.пособ. / под ред. М. Лаговского. – СПб: Питер, 1996. – 135 с.

Тетяна ЗДОРОВЕЦЬ

*курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник :

Шеверун Владислав Сергійович

*викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

СПЕЦІАЛЬНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА

Фізична культура є частиною передової культури, набутком всього народу. Це потужний засіб не тільки фізичного вдосконалення та оздоровлення, але також і виховання соціальної, трудової, творчої активності громадян. Фізична культура не вичерпується вправами, спортом, гімнастикою, іграми та туризмом: вона включає громадську та особисту гігієну праці, побуту, використання природних сил для загартування, правильний режим праці, відпочинку та харчування.

Систематично вживані фізкультура та спорт – це молодість, що не залежить від паспортного віку, це старість без хвороб, оживлена оптимізмом, довголіття, і нарешті – здоров'я.

Для збереження та зміцнення здоров'я, попередження хвороб та завчасної старості необхідна свідома, висококультурна поведінка людей, заснована на розумінні складних закономірностей, що формують стан здоров'я людей та характер хвороб.

Так звані “хвороби цивілізації” можна лікувати за допомогою фізичної активності та вірного режиму. В нашій країні здійснюється широкий комплекс заходів, що мають за мету створення нормальних умов праці та побуту, оздоровлення зовнішнього – в тому числі і виробничого – середовища, подальший розвиток охорони здоров'я.

І все ж таки активність людини, засоби фізичної культури та спорту є важливими методами профілактики хвороб та найважливішими факторами вдосконалення, зміцнення здоров'я, що в кінцевому підсумку підвищує творчу активність людини, її працездатність.

Список використаних джерел:

1. <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/pedagog/14266/>
2. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1375-14#Text>
3. <https://moz.gov.ua/article/health/jak-fizichna-aktivnist>

Захра РАГІМЛІ

курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Владислав Сергійович Шеверун

викладач кафедри

*спеціальної-фізичної підготовки
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ

Методика розвитку фізичних якостей передбачає відповідне використання методів, засобів і умов тренувань, що забезпечують фізичну активність, необхідну для цілеспрямованого розвитку сили, швидкості, витривалості, спритності і гнучкості військовослужбовців.

Фізичні якості бувають морфологічними, функціональними та психічними властивостями організму та визначають рухові здібності військовослужбовців.

Основним засобом розвитку фізичних якостей людини є фізичні вправи. Фіз.вправи - це спеціально організовані рухові дії, які забезпечують виховання, навчання та розвиток усіх форм і функцій організму людини.

Фізичне вдосконалення військовослужбовців - це є велика кількість різних вправ, які розділені на основний, спеціальний та загальний розвиток. До базових вправ включають Керівництво з фізичної підготовки та військову класифікацію. Найбільша група - це вправи загального розвитку. Ця група пропонує всебічний і гармонійний фізичний розвиток, готовність до значної фізичної активності, високий рівень загальної працездатності (розумової, емоційної, сенсорної, фізичної), поліпшення функціонування всіх військових органів і систем. Розвиток фізичних якостей відбувається за рахунок збільшення можливостей різних механізмів щодо забезпечення працездатності. Серед

причин, що визначають особливості прояву сили, швидкості, витривалість, спритність і гнучкість, розрізняють: біомеханічні, морфологічні, функціональні та психічні фактори.

Розвиток фізичних можливостей військовослужбовців залежить від фізичної активності. Фізична активність - це така активність, яка викликає збільшення функціонування організму по відношенню до стану спокою. Фізична активність визначається кількістю вправ, інтенсивністю їх виконання, режимами м'язової діяльності, характером і тривалістю відпочинку. Інтенсивність фізичних навантажень характеризується ступенем впливу тренувань на військовослужбовців. Вона залежить від багатьох показників: швидкості руху, величини навантаження, психічного напруження, складності координації вправ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Навчальний посібник: за редакцією Г.П. Грибана, Житомир – 2011. 882с.
2. Навчально-методичний посібник: за редакцією Нечипоренко Л. А., Олексієнко Я. І., Шахматов В. А., Верещагіна О. П. Черкаси 2017, 216 с.
3. Дисертація методика розвитку рухових якостей курсантів військових закладів вищої освіти у процесі фізичного виховання, Юр'єв Станіслав Олегович, київ – 2020, 317с.
4. Л. П. Пилипей основи фізичного виховання для самостійних занять студентів закладів вищої освіти Навчально-методичний посібник, Суми Сумський державний університет 2020, 90с.

Ангеліна ВОЛКОВА

*курсантка факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник :

Шеверун Владислав Сергійович

*викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ЗАГАЛЬНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА

Фізична підготовка - це процес, спрямований на розвиток фізичних якостей і функціональних можливостей, які створюють сприятливі умови для вдосконалення всіх сторін підготовки. Вона розділяється на загальну і спеціальну.

Загальна фізична підготовка включає різнобічний розвиток фізичних якостей тіла, функціональних можливостей і систем організму.

Спеціальна фізична підготовка - це процес розвитку фізичних здібностей, функціональних систем. Основним засобом спеціальної фізичної підготовки є спеціальні підготовчі вправи, що забезпечують поступовий розвиток і ефективність навчального процесу.

Існують такі завдання загальної фізичної підготовки:

- зміцнення фізичної підготовки та здоров'я;
- забезпечення фізичного розвитку;
- створення бази для спеціальної фізичної підготовленості до певних видів діяльності.

Спеціальна фізична підготовка як навчальна дисципліна, що викладається у закладах освіти МВС України, має на меті забезпечити підготовку фахівців правоохоронних органів з високим рівнем фізичної підготовленості, які можуть ефективно виконувати оперативно-службові завдання, непохитно фізичні навантаження без зниження професійної працездатності, при цьому досконало володіючи прийомами фізичного впливу та навичками самозахисту.

Опанувавши програму навчальної дисципліни «Спеціальна фізична підготовка», фахівці за відповідними напрямками підготовки повинні бути здатними виконувати професійні завдання та мати встановлені загальнокультурні і професійні компетенції.

Використані джерела

1. http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/8145/Lakhmanyuk_Zagalna_fizyczna_pidgotovka.pdf?sequence=1&isAllowed=y
2. <https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/fp.pdf>

Захра РАГІМЛІ

*курсант факультету підготовки фахівців для
органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Владислав Сергійович Шеверун

*викладач кафедри
спеціальної-фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

**ТАКТИКА САМОЗАХИСТУ ТА ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ПРАЦІВНИКІВ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ**

У популярних видах спорту та під час тренувань з фізичної підготовки викладач повинен навчити виконавців техніці страхування та самострахування. Окрім заходів безпеки, викладач повинен звернути особливу увагу до правильного виконання прийомів самострахування курсантами. Уникнення травм під час фізичних вправ забезпечується використанням методів страхування та самострахування, болісних прийомів та її негайне припинення за сигналом партнера.

Навчання тактиці самозахисту включає у працівників поліції виховання та поліпшення фізичних та спеціальних тактичних якостей:

- рухові навички та вміння, необхідні для повсякденної діяльності в екстремальних ситуаціях;
- витривалість, швидкість і силові якості, які роблять доступними можливість переваги у протистоянні його затримання, особливо при подоланні природних та штучних перешкод;
- збір, узагальнення та аналіз інформації, прогноз розвитку події, раціональне прийняття рішень;

- формування морально-психологічного опору до виконанню службових обов'язків за особливих умов;

- затримання ПР (включаючи озброєних осіб) як особисто, так і в контексті

наряду із законним застосуванням примусових заходів примусу;

- Практичні навички із застосування прийомів самозахисту, особистої безпеки, фізичного впливу;

- Володіння методами особистої безпеки в типовому та екстремальному ситуації, у разі примусового припинення незаконних проявів;

Озброєні поліцейські, що засвоїли заходи безпеки та дотримання їх допоможе зменшити травматизму та підвищити ефективність поліцейської професійної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Ануфрієв М. І. Основи спеціальної фізичної підготовки працівників органів внутрішніх справ : [навч. посіб.] / М. І. Ануфрієв, С. Є. Бутов, О. Ф. Гіда, С. М. Решко. – К., 2003. – 336 с.

2. Навчально-методичний посібник: за редакцією Нечипоренко Л. А., Олексієнко Я. І., Шахматов В. А., Верещагіна О. П. Черкаси 2017, 216 с.

3. Оптимізація навчально-методичного забезпечення підготовки поліцейських : пропозиції та рек. за результатами проведення круглого столу (16 груд. 2016 р., м. Харків) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ, каф. спец. фіз. підготовки. – Харків : ХНУВС, 2017. – 16 с.

ФИЛОЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

Език, реч, комуникация

Іванців О. В., Марчишак А. Б.

*Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка, Україна*

ГЕНЕЗА АНГЛІЙСЬКОЇ ФАХОВОЇ МОВИ СФЕРИ МОДИ

Сьогодні спостерігається динамічний розвиток наукових і професійних галузей, які здійснюють помітний вплив на рівень соціального та культурного життя суспільства. З огляду на це особливого значення набувають дослідження фахових мов, які дозволяють виявити головні характеристики та фактори розвитку різних мовнопрофесійних сфер.

Мода є культурним феноменом, одним з важливих чинників, який диктує та регулює суспільні зв'язки між різними верствами населення, маючи вплив на зовнішність людей та середовище їх існування [4, с. 23]. Стрімкий темп змін в індустрії моди знаходить своє відображення на вербальному рівні, тому фахова мова сфери моди вимагає наукового осмислення.

Лексика моди була об'єктом дослідження таких вчених, як Долгова Т. В. [1], Коваленко Г. М. [2], Косенко О. П. [3] та ін.

Фахова мова сфери моди є сукупністю усіх мовних засобів, які використовуються в межах фахової комунікації. Під лексикою моди розуміємо сукупність лексем загальноживаної мови, термінів моди та дизайну і загальнонаукової термінології, а також номенклатурних одиниць, професіоналізмів та жаргонізмів. Такий склад лексики моди зумовлено тим, що фахова комунікація відбувається не лише на рівні фахівців, а й серед широкого загалу громадськості, і тому вона повинна задовольняти всі вимоги професійного спілкування.

На основі періодизації історії становлення англійської термінології дизайну одягу і моди, розробленої Долговою Т. В. [1], ми виділили п'ять етапів формування і розвитку англійської фахової мови сфери моди.

Перший етап тривав від початку нашої ери до XI-XII століть. Індустрія моди історично і хронологічно впливає з виробництва одягу і безпосередньо з ним пов'язана. Англійська термінологія одягу сягає корінням у часи кельтських поселень на території Британських островів. Для цього періоду характерні однокомпонентні терміни, що відображають прості поняття, наприклад, *gown* – *плаття*, *sleeve* – *рукав*, *glove* – *рукавичка*. Основним способом термінотворення є термінологізація загальноживаної лексики.

Другий етап (XIII – XV століття) характеризується появою у фаховій мові сфери моди запозиченої лексики. Значний вплив на досліджувану термінологію справила культура Франції. До XIII-XIV століть місцева мова перебувала під впливом романтизації, знать дотримувалася французької моди, і, відповідно, письмові джерела фіксували терміни одягу з французької мови. Прикладами французьких запозичень можуть бути такі терміни: *sabot* – *дерев'яні черевики для захисту взуття від бруду*, *chemise* – *біла натільний блуза*, *bonnet* – *маленька шапочка*. Під час другого періоду структура термінів ускладнилася, з'явилися похідні терміни і двоконпонентні термінологічні словосполучення, наприклад: *sleeveless* – *без рукавів*, *padded shoulders* – *накладні плечики*.

На третьому етапі (XV століття – початок XVII століття) разом з культурою в англійську лексику одягу активно проникають запозичення з інших європейських мов (італійської, іспанської, німецької): *beret* – *берет*, *brocade* – *парча*. До початку зазначеного періоду відноситься поява поняття мода і фіксується термін *mode* – *мода в одязі*. Структура термінів продовжує ускладнюватися, з'являються не лише похідні, а й складні слова. Важливим моментом є поповнення досліджуваної лексики синонімами: *decolletage* – *lowcut neckline* – *декольтований ліф*, *gilet* – *waistcoat* – *жилет*.

Четвертий етап (середина XVII століття – кінець XIX століття) характеризується тим, що у цей період мистецтво крою та шиття досягає високого рівня. З'являються терміни для різноманітних фасонів (*mutton sleeve* – *широкий і об'ємний в плечах і вузький в зап'ясті рукава*), нових матеріалів (*moleskin* – *молескін*, *calico* – *міткаль*), збірних понять (*headgear* – *головний убір*). Внаслідок колоніальної політики Англії фіксуються термінологічні одиниці різного походження: індійські, турецькі тощо. До кінця VIII століття велику роль в Європі почала відігравати англійська мода, термінологія поповнюється власне англійськими термінами, наприклад, *tailcoat* – *фрак*. Крім того, збільшилася кількість термінологічних сполучень, з'явилися терміни, утворені лексико-семантичним шляхом (метафоризація, метонімія): *pagoda sleeve* – *відкритий рукав в формі воронки*, *hourglass silhouette* – *силует «нісочного годинника»*.

П'ятий етап починається у XX столітті і триває досі. Перша половина XX століття характеризується високим рівнем промислового виробництва, розвитком наук, підвищення зацікавленості до спорту, великою кількістю відкриттів і винаходів. Жінки звільняються від зайвого, громіздкого у вбранні. Відбувається скасування корсетів, довжина спідниці коротшає до середини гомілки, жінки повсюдно починають носити штани, з'являється термін *trouser suit* – *брючний костюм*. Ці процеси знайшли своє відображення у досліджуваній лексиці значним поповненням термінів, наприклад, *anklelength skirt* – *спідниця довжиною до середини гомілки*, *nylon stockings* – *нейлонові панчохи*, *coverall* – *комбінезон*.

У другій половині XX століття важливим фактором, що вплинув на поповнення фахової мови моди, був винахід цілої низки нових штучних матеріалів: *орлон* – *Orlon*, *дакрон* – *Dacron*, *поліестер* – *polyester*, *лайкра* – *Lycra*.

Молодіжна ідеологія породжує нові напрямки в моді – хіпі, панк, диско, техно. На рубежі століть досліджувана термінологія значною мірою поповнюється термінами світу моди і молодіжної субкультури: *unisex clothes* –

одяг «унісекс», *baggy shorts* – подовжені шорти з широкими мішкуватими штанинами, *longslung jeans* – джинси із заниженою талією, *hooded top* – топ з капюшоном.

Останній етап залишає найбільший слід на досліджуваній фаховій мові, адже характеризується появою значної кількості нових понять, що потребують номінації. Це пояснюється впливом різних стилів мистецтва, винаходом нових матеріалів, ускладненням системи крою, розвитком та інтернаціоналізацією моди.

Дослідження генези англійської фахової мови сфери моди свідчить про наявність п'яти хронологічних шарів. До першого належать загальноживані слова, які шляхом термінологізації та звуження семантичного значення здобули статус терміна. Другий та третій шари представлені словами, які відображають спеціальні поняття, що здебільшого запозичені з інших мов і належать до спеціальної лексики. Четвертий та п'ятий шари характеризується появою вузькогалузевих термінів.

Література:

1. Долгова Т.В. Формирование и развитие английской терминологии дизайна одежды и моды в социолингвистическом аспекте: автореф. дис. ... канд. фил. наук: 10.02.04. Омск, 2007. 24 с.
2. Коваленко Г. М. Англійська лексика моди ХХ - ХХІ століть: дис. ... канд. філ. наук: 10.02.04. К, 2005. 224 с.
3. Косенко О. П. Неологізми у фешн-індустрії. *Спецпроект: аналіз наукових досліджень*: матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конф.: у 7 т. Дніпропетровськ: Біла К. О., 2012. Т. 4. С. 71–73.
4. Косицкая Ф. Л. Дискурс моды и его жанровая дифференциация. *Вест. Томского гос. пед. университета*. 2014. Вып. 4. С. 22–26.

МЕДИЦИНА

К.м.н. Степанова С.В.

Днепровский государственный медицинский университет, Украина МЗ

ПРИМЕНЕНИЕ АНТИГИСТАМИННЫХ ПРЕПАРАТОВ В КОМПЛЕКСНОМ ЛЕЧЕНИИ ЗАБОЛЕВАНИЙ ПАРОДОНТА.

В общей картине заболеваемости населения, по данным ВООЗ, пародонтит находится на шестом месте. Болезни пародонта, наряду с кариесом, являются основными массовыми поражениями зубочелюстной системы. Они характеризуются хроническим течением с частыми обострениями. Поэтому пародонтит при несвоевременном или неправильном лечении и прогрессировании процесса может стать причиной потери зубов, развития гнойно-воспалительных заболеваний челюстно-лицевой области. Полость рта пациентов с данным заболеванием представляет собой очаг интоксикации и инфекционной сенсibilизации организма (3). В результате заболевания значительно снижаются функциональные возможности всей зубочелюстной системы, что оказывает существенное влияние на жизнедеятельность организма человека, его психо-эмоциональное состояние.

Принципы лечения больных с пародонтитом предусматривают одновременное решение нескольких задач: - купирование воспалительных процессов в пародонте, предупреждение дальнейшего развития патологического процесса, сохранение и восстановление функции зубочелюстной системы, предупреждение развития общих и местных осложнений, предупреждение негативного влияния на общее здоровье и качество жизни пациентов. Лечение представляет собой совокупность этиотропной, патогенетической и симптоматической терапии.

Лечение острых форм локализованного или генерализованного пародонтита, а также хронического генерализованного пародонтита в стадии

обострения различной степени тяжести предполагает применение десенсибилизирующей терапии, безусловно, в составе комплексного лечения, где прежде всего будет иметь значение мотивация и обучение пациентов гигиене полости рта, с подбором индивидуальных гигиенических средств, применение общих и местных противомикробных препаратов (антибактериальная терапия), противовоспалительной, общеукрепляющей терапии.

Не вызывает сомнения в том, что воздействие микроорганизмов и продуктов распада на ткани пародонта приводит к аллергической перестройке ответных реакций организма за счет длительной сенсibilизации. Многочисленные исследования, подтверждающие наличие аллергического компонента в патогенезе заболеваний пародонта, определяют необходимость проведения десенсибилизирующей и противоаллергической терапии.

Антигистаминные препараты уменьшают реакцию организма на гистамин, снимают вызываемые гистамином спазмы гладкой мускулатуры, уменьшают проницаемость капилляров, предупреждают развитие отека тканей, снижают неспецифическую сенсibilизацию организма микробами, их токсинами, продуктами распада тканей пародонта(5).

В комплексном лечении заболеваний пародонта могут применяться различные антигистаминные препараты.

Антигистаминные препараты первого поколения (седативные). Для них наиболее характерны следующие фармакологические свойства: обладают холинолитическим, седативным, снотворным действием, снижают мышечный тонус и оказывают противогистаминный эффект в течение 4-5 часов («Тавегил» (Италия), «Пипольфен» ([EGIS Pharmaceuticals, PLC](#) Венгрия), «Фенкарол» (Olainfarm Латвия), «Супрастин» ([EGIS Pharmaceuticals, PLC](#) Венгрия) — один из самых широко применяемых седативных антигистаминных препаратов). Седативный эффект усиливается при сочетании с алкоголем и психотропными средствами. Иногда может возникнуть психомоторное возбуждение (чаще в среднетерапевтических дозах у детей и в высоких токсических у взрослых). Из-

за седативного эффекта большинство лекарств нельзя использовать в период выполнения работ, требующих внимания - обучение, вождение транспорта и т.д. Все препараты первого поколения усиливают действие седативных и снотворных лекарств, наркотических и ненаркотических анальгетиков, алкоголя. Атропиноподобные реакции проявляются сухостью во рту и носоглотке. Эти свойства могут быть полезны при рините, но могут усилить обструкцию дыхательных путей при бронхиальной астме. Местноанестезирующее действие характерно для большинства антигистаминных средств.

Им также свойственна тахифилаксия. Тахифилаксия - снижение антигистаминной активности при длительном приеме, каждые 2-3 недели необходимо менять препараты. Лечебный эффект наступает сравнительно быстро, но кратковременно.

Антигистаминные препараты второго поколения (неседативные). В отличие от первого поколения они почти не обладают седативным и холинолитическим эффектами, не проникают через гематоэнцефалический барьер, не снижают умственной и физической активности, не адсорбируются с пищевыми продуктами в желудочно-кишечном тракте, обладают быстрым терапевтическим эффектом. Однако для них в разной степени отмечен кардиотоксический эффект. Их нельзя принимать пациентам с нарушениями сердечно-сосудистой системы, пожилым больным.

Эффект наступает быстро и на более продолжительное время. Отсутствие тахифилаксии при длительном приеме. При использовании препаратов в терапевтических дозах наблюдается минимальный седативный эффект. У некоторых особенно чувствительных лиц может наблюдаться умеренная сонливость, которая не требует отмены препарата.

Парентеральных форм нет, только энтеральные и местные лекарственные формы.

Наиболее распространенные антигистаминные средства второго поколения: Фенистил (диметенден) - наиболее близок к антигистаминным

препаратам первого поколения, однако отличается от них значительно меньшей выраженностью седативного эффекта, более высокой противоаллергической активностью и длительностью действия чем препараты первого поколения. Есть гель для наружного применения. Фенистил капли 20мл (Novartis, Швейцария), Фенистил гель 0.1% 30г (Novartis, Швейцария)

Кларитин (лоратадин) - один из самых часто используемых препаратов второго поколения. Седативного эффекта нет, он не потенцирует действие алкоголя. Практически не взаимодействует с другими лекарственными средствами и не обладает кардиотоксическим действием. Его можно принимать водителям, детям с 1 года. Кларитин сироп 5мг/5мл 120мл (Schering-Plough, США), Кларитин таб. 10мг №10 (Schering-Plough, США), Лоратадин таб. 10мг №10 (Украина).

Антигистаминные препараты третьего поколения. Не обладают седативным и кардиотоксическим эффектом. В связи с этим препараты разрешены к применению лицам, деятельность которых требует повышенного внимания.

Зиртек, цетрин (цетиризин) - высокоселективный блокатор периферических H₁-рецепторов. Цетиризин почти не метаболизируется в организме, скорость его выведения зависит от функции почек. Он хорошо проникает в кожу, и эффективен при кожных проявлениях аллергии. Эффект появляется через 2 часа после приема и сохраняется 24 часа. С осторожностью назначают при нарушении функции почек. Цетрин таб. 10мг №20 (Dr. Reddy's Laboratories, Индия)

Телфаст (фексофенадин) - метаболит терфенадина. Не метаболизирует в организме, не взаимодействует с лекарствами, не оказывает седативного действия и не влияет на психомоторную деятельность. Эффективный и максимально безопасный препарат среди антигистаминных средств. Телфаст таб. 120мг №10 (Hoechst Marion Roussel), Телфаст таб. 180мг №10 (Hoechst Marion Roussel)

Таким образом антигистаминные препараты второго и третьего поколения имеют много преимуществ. Они почти не действуют на нервную систему, не усиливают эффект алкоголя и седативных препаратов, могут применяться людьми, чья работа требует повышенного внимания. Многие из них действуют быстро, и их эффект сохраняется в течение суток. Поэтому препараты могут применяться по показаниям в стоматологической практике при лечении воспалительных заболеваний пародонта или других воспалительных процессах челюстно-лицевой области.

Література:

1. Барер Г. М. Рациональная фармакотерапия в стоматологии.– М.: «Литтерра», 2006.– 568 с.
2. Вишняк Г.Н. Генерализованные заболевания пародонта. — К., 1999.
3. Грудянов А.И., Овчинникова В.В. Воспалительные заболевания пародонта как фактор риска развития патологии сердечно-сосудистой системы (обзор литературы). *Стоматология*. 2007;5:76-78
4. Suresh S. Multifactorial relationship of obesity and periodontal disease / S. Suresh, J. Mahendra //Journal of Clinical and Diagnostic Researches. –2014. –Vol. 8, N 4. – P.01-03.
5. Самойленко А.В., Орищенко В.Ю., Климович Л.А., Стрельченя Т.Н., Дмитриева Э.А., Бабенко Л.Н., Горшкова А.Е., Каюкова В.Д. Лекарственные средства, применяемые в пародонтологии.- Днепропетровск, 2015-172с.

Попович В.В., Максимович Т.И., Ситало С.Г.

ЛАБОРАТОРНАЯ ДИАГНОСТИКА ИНФЕКЦИОННОГО МОНОНУКЛЕОЗА

Возбудителем инфекционного мононуклеоза является вирус Эпштейна-Барр (ВЭБ), который является представителем онкогенных ДНК-содержащих вирусов. Вирус относится к семейству Herpesviridae, подсемейству Gammaherpesviridae, роду Lymphocryptovirus. Определены 2 штамма ВЭБ по способности их к трансформации В-лимфоцитов (тип А и тип В), неразличимые серологически, но специфически идентифицируемые цитотоксическими Т лимфоцитами. ВЭБ сферической формы диаметром 120-150 нм, имеет сложную антигенную структуру. В процессе репликации вируса экспрессируется свыше 70 различных вирусспецифических белков. Определены группы иммуногенных белков, выявление антител к которым позволяет дифференцировать стадию инфекции: EA (Early antigen) – ранний антиген, включает белки p54, p138; EBNA-1 (Epstein-Barr nuclear antigen) – ядерный антиген, белок p72; VCA (Viral capsid antigen) – капсидный антиген, включает комплекс белков p150, p18, p23; LMP (Latent membrane protein) – латентный мембранный белок, gp125.. Подсчитано, что около 90 % взрослого населения имеют признаки перенесенной EBV-инфекции. У большинства иммунокомпетентных людей EBV-инфекция протекает бессимптомно, однако в 30-50 % случаев возникает инфекционный мононуклеоз, характеризующийся лихорадкой, выраженной слабостью, фарингитом, лимфаденопатией и гепатоспленомегалией. Эти признаки объединены в "мононуклеозоподобный синдром" и могут наблюдаться не только при острой EBV-инфекции, но и при некоторых других инфекционных заболеваниях (ВИЧ, токсоплазмоз). Ведущее значение в диагностике инфекционного мононуклеоза и дифференциальной диагностике заболеваний, протекающих с мононуклеозоподобным синдромом, принадлежит лабораторным исследованиям. Лабораторная диагностика обычно включает общий анализ крови и серологический анализ на вирус Эпштейна – Барр. Морфологически атипичные лимфоциты составляют до 30% лейкоцитов. Хотя

отдельные лимфоциты могут быть подобны лейкоэмическим лимфоцитам, лимфоциты являются гетерогенными, что маловероятно при лейкемии. Нетипичные лимфоциты могут также присутствовать при ВИЧ или цитомегаловирусной инфекции, гепатите В, гриппе В, краснухе или других вирусных болезнях, таким образом, диагноз требует серологического анализа. Однако очень высокое количество нетипичных лимфоцитов, как правило, отмечается только при первичном вирусе Эпштейна – Барр и цитомегаловирусной инфекции. Для понимания принципов лабораторной диагностики инфекционного мононуклеоза необходимо учитывать некоторые особенности жизненного цикла вируса EBV. Как и все герпес-вирусы, EBV характеризуется литическим циклом и латентной фазой. Во время литического цикла происходит синтез регуляторных белков, в том числе так называемых ранних антигенов (early antigens, EA). Ранние антигены EA необходимы для синтеза ДНК вируса, капсидного белка (viral-capsid antigen, VCA) и других структурных белков. Литический цикл завершается разрушением инфицированных лимфоцитов и выходом сформированных вирусных частиц. Некоторые вирусы EBV, однако, не имеют завершеного литического цикла: вместо этого они устанавливают в лимфоцитах хроническую, персистирующую, латентную инфекцию. Во время латентной фазы происходит синтез ядерных антигенов (Epstein-Barr nuclear antigens, EBNA) и некоторых структурных белков. В ответ на синтез в инфицированных лимфоцитах указанных белков EBV в организме вырабатываются специфические к ним антитела. Исследуя эти антитела, можно дифференцировать острую, перенесенную и хроническую инфекцию EBV.

Epstein Barr Virus ранние антигены (EA), IgG. Иммуноглобулины IgG к ранним антигенам могут быть определены в течение первых 3-4 недель после инфицирования и, как правило, не определяются через 3-4 месяца. EA IgG поэтому считаются маркерами острой инфекции. Следует отметить, что EA IgG иногда могут выявляться и при хронической EBV-инфекции.

Epstein Barr Virus капсидный белок (VCA), IgM. Иммуноглобулины IgM к капсидному белку начинают определяться с появлением симптомов болезни и, как правило, исчезают через несколько недель. Выявление VCA-IgM поэтому свидетельствует об острой инфекции. Следует отметить, что у некоторых пациентов VCA-IgM могут сохраняться в течение нескольких

месяцев. В других случаях первичной инфекции VCA-IgM не определяются вовсе.

Epstein Barr Virus ядерный антиген (EBNA), IgG (количественно). Ядерный антиген, в действительности представляет собой группу из 6 антигенов (EBNA 1-6). Соответственно, иммуноглобулины к ядерному антигену – это также группа из 6 различных видов иммуноглобулинов. EBNA-1 IgG, как правило, не выявляется в первые 3-4 недели болезни и поэтому считается маркером перенесенной или хронической инфекции. В ходе анализа определяется титр антител. В отличие от перенесенной инфекции, хроническая инфекция EBV характеризуется высоким титром EBNA IgG.

Результаты серологических тестов, однако, не всегда согласуются. Более того, интерпретация результатов серологических тестов может быть затруднена у пациентов с иммунодефицитом и у пациентов, получивших переливание компонентов крови или иммуноглобулинов. Для получения более точной диагностической информации в дополнение к серологическим тестам проводят анализ ПЦР на ДНК вируса.

Epstein Barr Virus, ДНК [реал-тайм ПЦР]. Полимеразная цепная реакция (ПЦР) и одна из ее разновидностей – ПЦР в реальном времени – это метод молекулярной диагностики, в ходе которого в биологическом материале (например, в крови) определяется генетический материал (в данном случае ДНК) возбудителя инфекции. Присутствие в крови ДНК вируса Эпштейна – Барр считается признаком первичной инфекции или реактивации латентной инфекции. Метод ПЦР является более чувствительным, чем серологические тесты, анализом для диагностики EBV-инфекции на раннем ее этапе.

Литература

1. Камышников В. С.. Лабораторная диагностика М., 2020.

Chebotar O.A.,

Candidate of Medical Sciences, Dnipro State Medical University.

GROUNDING OF PREVENTION AND TREATMENT OF SIALOSIS AT PATIENTS WITH HYPOTHYROIDISM

Simulation of hypothyroidism in terms of experiment on rats with help of long-term introduction of high doses of Mercazolil resulted in a 3.3-times increase in the organ index of the thyroid gland and a simultaneous 1.4-times decrease in the organ index of the salivary glands, which indicated the development of hypotrophic processes in the salivary glands of animals affected by hypothyroidism model.

Application of the complex of vitamins, enzymes, saliva flow stimulants in combination with local action on the oral cavity of rats had certain positive effect on the organ index of the studied glands of animals, what was confirmed by a 33.3% decrease in the organ index of the thyroid gland and a 23.2% increase in the organ index of salivary glands after the complex treatment.

Based on the results of a complete examination of 203 patients with hypothyroidism, the initial stage of sialosis was found in 22 patients, clinically apparent stage was found in 156 persons and advanced stage was found in 25 patients. Insignificant painfulness in the areas of salivary glands disturbed 35 patients and other patients did not note sense of discomfort or pain in this area.

Patients with hypothyroidism were mostly disturbed by constant dryness of the mouth (63.0%), and 35% of patients had periodic xerostomia during long conversation or emotional excitement, as well as during eating. Some patients complained about dry mouth after their salivary glands increased, and 17 persons noted that they had to wake up at night to drink water and in the morning it was difficult for them to open their lips and mouth. Periodic increase of parotid glands among examined patients with hypothyroidism was noted in 145 patients in the clinically apparent stage of sialosis, which was 92.9%. More than 10% of the examined patients were concerned that two symmetrical lumps, painless during palpation, became visible in the submandibular areas when the head was throwing backward.

During clinical examination all patients with hypothyroidism were divided according to stage of sialosis: stage of clinical manifestation of sialosis - 137 persons,

early stage of sialosis (hypersecretion stage) - 26 persons, advanced stage (lipomatosis and fibrosis stage) - 40 persons.

During longitudinal scanning in patients with the early stage of sialosis, the parotid and submandibular salivary glands were located symmetrically relative to each other and visualized as incorrect ovals with clear contours and were surrounded by a well-traced hypoechogenic capsule on the sonogram. The echogenicity of the glands was slightly increased in comparison with the group of practically healthy people. The excretory ducts were visualized as strands, and the glands were of a round shape with a size of 21.17 ± 1.06 mm during diametrical scanning. During scanning of the submandibular salivary glands it was revealed their medium echogenicity with a fine-grained echostructure and anteroposterior size of 26.43 ± 1.33 mm and upper-lower size of 22.63 ± 1.14 mm, what meant early pathological changes.

In patients with clinical manifestations of sialosis, parotid and submandibular salivary glands were located symmetrically and during scanning of parotid glands it was revealed moderate parenchyma non-homogeneity with multiple areas of increased echogenicity with indistinct contours. The sizes of the glands were increased in comparison with healthy people (anteroposterior – 55.85 ± 2.95 mm, lateral – 24.45 ± 1.23 mm). The shape of the parotid glands during longitudinal scanning is an incorrect oval, and during transverse scanning it is rounded. Echogenicity of submandibular salivary glands corresponded to the structure of glands of healthy people.

Parotid salivary glands in the group of patients with advanced stage of sialosis affected by hypothyroidism were localized symmetrically, visualized as incorrect oval with clear contours and surrounded by hypoechogenic capsule during longitudinal scanning, and had rounded shape and clear borders when scanned transversely. Echogenicity of the glands is medium, echostructure is heterogeneous, fine-grained. The sizes of the parotid glands were significantly increased in the transverse scan in comparison with the group of healthy people (longitudinal size 60.54 ± 3.03 mm, transverse size 27.08 ± 1.36 mm). Scanning of submandibular salivary glands of patients with the advanced stage of sialosis revealed moderate non-homogeneity of parenchyma, there were multiple areas of increased echogenicity with indistinct contours. The transverse size of the glands was significantly increased in comparison with the group of healthy people - 26.73 ± 1.34 mm (size < 0.05), and the longitudinal size was 28.32 ± 1.42 mm.

We carried out stomatological examination and further treatment of 203 patients with sialosis affected by hypothyroidism in the age from 25 to 75 years old. Painless swelling in the parotid-mandibular areas, dry mouth, as well as periodical burning in the dorsum of the tongue, lips, and cheeks, insignificant pain in the salivary gland areas, and decrement of hearing acuity and discomfort in the ears were the leading complaints of the patients with sialosis affected by hypothyroidism. The abovementioned subjective manifestations were confirmed by objective data that was found during stomatological examination.

It was determined that in all groups of patients with sialosis affected by hypothyroidism, the phenomenon of hyposalivation was found, as the initial average value of salivation volume in the groups was 0.87 ± 0.04 ml.

During using only pilocarpine solution and dental elixir with lysozyme and ovomucoid in the comparison group, the salivation volume increased by 1.4 times, but three months after treatment, the numerical values of the studied index started to decrease and did not differ significantly from the initial level of salivation.

In the first subgroup of the main group, where treatment was carried out with usage of bioregulator, proteolytic enzymes, vitamin complex as general therapy and carbacholine solution as local therapy, the volume of salivary gland secretion increased more than 2-times and was 2.1 ± 0.11 ml.

During treatment of patients from the second subgroup of the main group with additional use of ultraphonophoresis with propolis oil, the studied index increased 3.6-times and was 2.9 ± 0.15 ml. Quantitative indices of salivation in both subgroups of the main group of patients differed from the initial values and results of the comparison group throughout the whole study period and were 2.5 ± 0.13 ml - in the first subgroup and 3.3 ± 0.17 ml - in the second subgroup of the main group of patients.

The average value of oral fluid viscosity in the beginning of the study was 2.57 ± 0.13 Pa•s. We determined that the most effective reduction of the viscosity of oral fluid by 1.5 times was observed after the application of the therapeutic and preventive complex, which included bioregulator, proteolytic enzymes, vitamin complex and carbacholine solution and ultraphonophoresis with propolis oil.

During sialosis affected by hypothyroidism, crystallization processes in the oral fluid change. At the beginning of the study we found absence of the first type of oral fluid microcrystallization in patients of all groups with sialosis affected by hypothyroidism.

The data on the number of patients with the first type of oral fluid microcrystallization after three and six months of observation (48 and 46 persons) in the second subgroup of the main group certifies the long-term effective effect of the developed method of sialosis treatment with the application of bioregulator, proteolytic enzymes, vitamin complex, carbacholine solution and ultraphonophoresis with propolis oil.

The results of determining the activity of α -amylase in oral fluid before stimulation of secretion showed its decrease ($100 \pm 5.13 - 108 \pm 5.52$ units/l) in all groups of patients with sialosis affected by hypothyroidism, what certifies the suppression of secretory function of salivary glands. Stimulation of salivation in the comparison group resulted to an incontinuous increase of α -amylase activity. However, in both subgroups of the main group of patients after using the developed methods of treatment, α -amylase activity was significantly increased in comparison with both the initial level and the results of the comparison group and was 186 ± 9.37 units/l and 250 ± 12.54 units/l, respectively.

The study of alkaline phosphatase activity in the oral fluid of patients with sialosis affected by hypothyroidism determined its increased level both in the main group and in the comparison group ($0.34 \pm 0.017 - 0.35 \pm 0.017$ μ cat/L). Treatment of sialosis affected by hypothyroidism in the main group of patients who used the developed therapeutic and preventive measures led to decrease in the activity of alkaline phosphatase in oral fluid in 2.3 times, remaining definitely consistently low (0.14 ± 0.010 μ kat/l after 6 months) to the end of observation.

We found that all patients with sialosis affected by hypothyroidism had an increased concentration of total protein in the oral fluid at the beginning of the study. The nature of changes in the content of total protein in the oral fluid in patients of both subgroups of the main group was positive and in a month after the application of the developed therapeutic and preventive measures, the numerical values of the studied index were even lower and were 1.32 ± 0.07 g/l in the first subgroup of the main group and 1.25 ± 0.07 g/l in the second subgroup.

Performed by us studies, oriented to study of the catalase activity in the oral fluid of the examined patients, determined its low initial level (from 0.14 ± 0.007 to 0.17 ± 0.009 μ kat/L). In patients from the second subgroup of the main group who applied, except that therapeutic and preventive measures, procedures of ultraphonophoresis with propolis oil on the oral mucous coat in the areas of the excretory ducts of the major salivary glands, catalase activity increased in 2 times after

one week of observation, and at the end of the study exceeded the initial data by 1.5 times.

In the course of the presented study, we studied factors of local immunity by the level of lysozyme and sIgA in the oral fluid of patients with sialosis affected by hypothyroidism in the dynamics of treatment. The data obtained showed a low initial level of lysozyme and sIgA in oral fluid in patients with sialosis affected by hypothyroidism. The use of hygienic products promoted a short-term increase of the indices of local immunity in the oral cavity of all patients in the comparison group, where already in a month the level of lysozyme increased by 21.5%, and the content of sIgA increased by 15.4%, what can be explained by the anti-inflammatory effect of the used oral rinse. A more significant and stable increase in lysozyme activity and sIgA level were determined in the oral fluid of patients from the second subgroup of the main group, where the numerical values of the indices that were studied increased by 1.6 - 2.6.

Analysis of the data showed a decreased level of functional activity of buccal cells in comparison with the norm in all the studied groups of patients with sialosis affected by hypothyroidism. The complexes of therapeutic and prophylactic measures developed by us in patients of all observation groups initiated nuclear nucleoplasmic ratio in cells, intensifying metabolic processes. In the patients of the first subgroup of the main group, the number of mobile buccal cells nuclei increased by 19%, and the highest percentage of mobile buccal cells nuclei was found in the patients of the second subgroup of the main group - 32%. The highest level of amplitudes of displacement of both nuclei and plasmodium buccal cells, and thus their ratio, was determined in patients of the main group: in the first subgroup by 44.3% and 20%, and in the second subgroup by 62.6% and 25.8%, respectively.

ПЕДАГОГИЧЕСКИ НАУКИ

Проблеми на обучението на специалисти

Ткаченко Сергей Анатольевич,

доктор экономических наук, профессор,

*ректор, действительный член Академии экономических наук Украины,
Высшее учебное заведение «Международный технологический университет
«Николаевская политехника», город Николаев, Николаевская область, Украина*

Потышняк Елена Николаевна,

доктор экономических наук, профессор,

*профессор кафедры организации производства, бизнеса и менеджмента,
Харьковский национальный технический университет сельского хозяйства
имени Петра Василенко, город Харьков, Харьковская область, Украина*

ТЕМАТИКА ПРОЕКТОВ СТУДЕНТОВ ИНЖЕНЕРНОЙ СПЕЦИАЛЬНОСТИ

Тематику дипломного проектирования для студентов инженерно-экономических специальностей можно сгруппировать следующим образом: 1. Темы, связанные с решением вопросов, относящихся к экономике отрасли или экономическому району; 2. Темы комплексного характера, ограниченные рамками предприятия; 3. Темы, имеющие специальное направление в области отдельных элементов метода, функций управления и организации предприятия.

Первая группа тем отличается большим разнообразием. Их разработка требует изучения и анализа материалов многих промышленных предприятий. Базой преддипломной практики в этом случае служат отраслевые научно-исследовательские проектные институты, производственные объединения и отраслевые управления министерства. Обязательным условием включения этих тем в тематику проектирования является проверка возможности сбора и использования соответствующих исходных материалов в отраслевом разрезе.

Вторая группа тем разрабатывается на материалах одного предприятия. Разработка этих тем требует комплексного и глубокого изучения состояния и результатов производственно-хозяйственной деятельности того или иного цеха или предприятия в целом. Тематика дипломных проектов этой группы,

в свою очередь, может быть разбита на две подгруппы: а) проектирование или реконструкция цехов предприятия и б) выявление и мобилизация внутрипроизводственных резервов на машиностроительном предприятии и т. д.

Первая подгруппа тем объединяется общим названием «Разработка и технико-экономическое обоснование проекта организации нового (реорганизации действующего) цеха». Разновидностью этой тематики являются темы, специально посвященные внедрению прогрессивных форм организации производства. К их числу относятся: «Разработка проектов организации поточного процесса производства», «Разработка проектов комплексной механизации и автоматизации производственных процедур(процессов)», другое.

Вторая подгруппа включает темы, предусматривающие комплексную мобилизацию внутрипроизводственных резервов в действующем производстве. К ним относятся: «Разработка и технико-экономическое обоснование мероприятий, предусматривающих увеличение выпуска продукции», «Повышение производительности труда», «Снижение себестоимости готовой продукции», «Улучшение качества, надёжности и долговечности готовой продукции». К этой подгруппе относятся и такие темы, которые предусматривают решение более узких задач, как, например: «Разработка и обоснование проекта мероприятий по сокращению производственного цикла изготовления изделий» или «Разработка и обоснование проекта мероприятий по сокращению трудоёмкости изготовления промышленных изделий» и многое др.

Третья группа – наиболее обширная. Она включает темы, предусматривающие решение вопросов управления и организации производства. В этом случае комплексный характер проработки тем полностью сохраняется, однако проявляется он в несколько иной форме. Во-первых, в том, что актуальность темы обосновывается путём комплексного анализа практического осуществления тех или иных задач управления и организации на предприятии; во-вторых, в том, что в процессе разработки темы устанавливается непосредственная связь и взаимозависимость разрешаемых дипломником отдельных задач управления и организации производства с общими задачами, стоящими перед подразделением предприятия, и, наконец, в том, что эффективность рекомендаций автора оценивается в первую очередь с точки зрения их влияния на уровень основных технико-экономических показателей процесса производства и на повышение его экономической отдачи.

В этой группе тем решаются следующие вопросы: разработка мероприятий по совершенствованию технической подготовки производства, оперативно-календарного планирования, организации и нормирования труда, организации внутризаводской экономической деятельности, организации ремонта оборудования, инструментального хозяйства, внутрицеховых и межцеховых перевозок, технического контроля, складского хозяйства, материально-технического снабжения, технико-экономического планирования, сбыта продукции, разработка функционально развитых систем управления субъектом.

Перечень тем, разработанных в последние годы студентами инженерно-экономической специальности Высшего учебного заведения «Международный технологический университет «Николаевская политехника» по кафедре:

1. Резервы производственной мощности.
2. Резервы сокращения длительности производственного цикла.
3. Организация поточного производства.
4. Повышение уровня механизации и автоматизации производства.
5. Организация автоматизированного производства.
6. Организация технической подготовки.
7. Совершенствование организации труда.
8. Организация технико-экономического планирования.
9. Резервы роста производительности труда.
10. Резервы экономии материалов.
11. Резервы повышения качества машиностроительной продукции.
12. Резервы снижения себестоимости машиностроительной продукции.
13. Резервы ускорения оборачиваемости оборотных средств.
14. Повышение рентабельности работы предприятия.
15. Организация оперативного планирования производства.
16. Организация оперативного учёта и регулирования производства.
17. Организация оперативного планирования производства в условиях применения современной вычислительной техники.
18. Организация ритмичной работы по графику.
19. Организация инструментального хозяйства.
20. Организация ремонта технологического оборудования.
21. Организация внутризаводского транспорта.
22. Организация материально-технического снабжения.
23. Организация (перемена) заготовительного цеха.
24. Организация (реформа) обрабатывающего цеха.
25. План реорганизации сборочного цеха, др.

ТЕХНИЧЕСКИ НАУКИ

Енергія

Доцент, к.т.н. Буслова Н.В., бакалавр Крутяков С.Д.

*Національний технічний університет України “Київський політехнічний
Інститут імені Ігоря Сікорського”*

ВОДЕНЬ У ЕНЕРГЕТИЦІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ

Рівень розвитку цивілізації і зміна етапів історії більшою мірою характеризуються типом основних використовуваних енергоносіїв. Зміна енергоносіїв - це важкий і завжди довгий процес, при цьому можна побачити всі його етапи, зміни технологій та технологічних способів виробництва. Так перехід від дров до вугілля тривав приблизно два сторіччя, нафта витісняла вугілля не менше ніж 70 років, газ займав своє місце 60 років, а у другій половині ХХ сторіччя сформувалася вуглеводнева енергетика, яку можна побачити сьогодні. Але подальший її розвиток приведе людство до всесвітньої економічної та екологічної катастрофи. Більшість родовищ традиційних джерел енергії вже серйозно виснажені або вичерпані, а потреба в них тільки зростає. Це, у свою чергу, посилює парниковий ефект, збільшення озонових дір, забруднення атмосфери та кислотних дощів. Тому енергетика світу в значних масштабах переходить до відновлювальної енергетики і використання нового енергоносія - водню.

Водень - найпоширеніший елемент у всесвіті. Своім існуванням ми забов'язані енергії горіння водню на Сонці. У вільному стані та при нормальних умовах водень – газ без кольору, запаху та смаку. Як правило, він знаходиться у комбінації з іншими елементами, наприклад, кисень у воді, вуглець в метані та у органічних сполученнях. Охолоджений до рідкого стану водень займає 1/700 від об'єму газоподібного стану. Також він при сполученні з киснем має найбільшу енергію на одиницю маси 120,7 ГДж/т (через це він використовується як паливо для ракет). При спалюванні в чистому кисні все, що виділяється, – це тепло та вода, тобто при використанні водню не утворюється парникових газів. Пороте, незважаючи на такі видатні властивості, водень залишається майже незатребуваним: у 2018 році було

видобуто 4,4 млрд тон нафти та 3,86 трлн м³ природного газу, а водню всього лише 70 млн тон, це у 6285 разів менше ніж нафти і у 5514 разів менше ніж газу.

Оскільки водень майже не зустрічається у чистому вигляді, тому його потрібно виділити з інших сполучень. Використовуються такі методи:

- парова конверсія метану і природного газу;
- газифікація вугілля;
- електроліз води;
- піроліз;
- часткове окислення;
- біотехнології.

На сьогоднішній день найбільшого застосування знайшли методи виробітку водню з природних органічних палив. Основною технологією є парова конверсія метану. Такий процес відділення водню від вуглецевої основи в метані проходить у трубчастих печах при зовнішній подачі тепла і температурах 750-800 °С через стінку труби на каталітичних поверхнях (нікель, корунд та ін.).

Також потрібно відзначити електролізний метод отримання водню. Для розкладу води у кімнатних умовах потрібна напруга 1,24 В. Взагалі величина напруги залежить від температури, тиску та властивостей електролізера. Зараз у промислових установах реалізований ККД електролізера 70-80%. Сьогодні цей метод не є широко поширеним (не більше ніж 5% від загального виробництва), через високу ціну технології. Проте, він є дуже перспективним, оскільки способи з використанням вуглецевої сировини є обмеженими кількістю сировини та супутніми проблемами з екологією, а електроліз дозволяє добувати водень з води при повній екологічній чистоті (зрозуміло, що за умови, коли виробіток первинної енергії не пов'язаний з забрудненням навколишнього середовища).

Наразі найбільш обговорюваним та найімовірнішим у майбутньому методом є виготовлення водню при атомних станціях.

Концепцію атомно-водневої енергетики можна описати так: вода на вході + чиста ядерна енергія = водень + кисень = чиста енергія + вода на виході. Ядерна енергетика володіє необмеженими ресурсами палив. При виготовленні електрики, тепла та водню вона створює найменший ефект на навколишнє середовище. При

високотемпературному електролізу і термохімічному розкладі води весь енергетичний вхід являє собою високотемпературне тепло безпосередньо від реактора. Тому установи для виготовлення водню тісно пов'язані з реактором та мають знаходитися поряд із ним на території атомної станції. Для таких систем необхідно обрати реактор, який зможе виготовляти тепло температурою приблизно 1000 °С і зможе ефективно передавати це тепло до приладів розкладу води. Розробки таких реакторів вже ведуться, найімовірнішим варіантом є реактори з газовим охолодженням (ВТГР). Такі реактори ВТГР будуть використовуватися на атомних станціях для виготовлення електроенергії, але принциповою їх відмінністю від сьогоденних ядерних реакторів ВВР є те, що теплоносієм буде виступати гелій, а не вода. Таке рішення було прийнято через ряд переваг гелію над іншими теплоносіями і це дозволить виготовляти високотемпературне тепло та ефективно використовувати його для процесів створення водню.

Після того, як водень буде виготовлений на території атомної станції, його можна легко транспортувати до місць використання.

Ефективність такого використання тепла від ВТГР може досягати 50-60%, що надає сприятливі умови для створення атомно-водневих комплексів. Незвичність підходу полягає у об'єднанні ВТГР с технологічним виробництвом в єдину атомну енерготехнологічну станцію (АЕТС) для реалізації в її рамках ефективного і екологічного виготовлення водню у великих обсягах. Основні три переваги такого виробництва:

- висока продуктивність;
- суттєве зменшення використання природного газу при застосуванні тепла від ВТГР;
- висока екологічність процесу.

Атомно-воднева енергетика збереже нафту і газ для неенергетичних виробництв і убезпечить атмосферу від шкідливих викидів продуктів згорання, а також знизить ризик розповсюдження ядерних матеріалів завдяки можливості поставок енергоресурсів у вигляді водню і його похідних замість ядерних реакторів і ядерних матеріалів. Становлення атомно-водневої енергетики вимагає розвитку спеціальних інноваційних технологій за такими напрямками, як високотемпературні реактори,

агрегати для ефективного виробництва водню з води, водневї паливні елементи, хїміотермічні перетворювачї, зберїгання і транспортування водню. При освоєннї атомно-водневої енергетики повинні бути вирішенї проблеми безпеки на всїх ланках поводження з воднем: його виробництва, зберїгання, транспортування, використання.

Висновок

На сьогоднішній день, воднева енергетика є найїмовїрнїшим шляхом розвитку енергетики. У ХХІ сторїччї станеться епохальна змїна основного енергоносїя, а вуглеводнї палива будуть витїсненї. Використання водню дозволить не тїльки зменшити споживання вуглеводних палив, а і у значнїй мїрї вирішити регіональнї екологічнї проблеми, у тому числї значно зменшити забруднення атмосфери. Такий висновок можна зробити через низку переваг, наприклад, екологічність та, можна сказати, необмеженї запаси водню. Водень наразї знаходить застосування у хїмічній, металургїчній, будївничїй промисловостях, а також в транспортї.. В енергетицї деяких країн вже існують і використовуються генератори на воднї малої потужностї, їх використання є ефективним у невеликих мережах у сїльськїй мїсцевостї, такї генератори легко встановлюються та є невибагливими у експлуатацїї. Перехїд до водню як основного енергоносїя вже заустився. Програми робїт по водневїй енергетицї вже прийнятї у багатьох розвинутих країнах, включаючи США, країни ЄС, Японїю, Китай, Канаду, Австралїю. Україна вже теж замається питанням впровадження водневої енергетики.

Лїтература:

1. Пономарев-Степной, Н. Н. (2004). Атомно-водородная энергетика. *Атомная энергия*, 96(6), 411-425.
2. Канило, П. М., & Костенко, К. В. (2008). Перспективы становления водородной энергетики и транспорта. *Автомобильный транспорт*, (23).
3. Радченко, Р. В., Мокрушин, А. С., & Тюльпа, В. В. (2014). Водород в энергетике: учебное пособие.

CONTENTS

ІКОНОМІКИ

Външноікономическата дейност

Залесский Б.Л. НОВЫЕ ТОЧКИ РОСТА В СОТРУДНИЧЕСТВЕ ОПРЕДЕЛЕННЫ	3
Залесский Б.Л. ВТОРОЙ ЭКОНОМИЧЕСКИЙ ФОРУМ КАК ПЛОЩАДКА ДЛЯ ОБСУЖДЕНИЯ НОВЫХ ФОРМ И МЕТОДОВ СОТРУДНИЧЕСТВА	7

Маркетинг и управление

Андреева А.В., Яременко С.С. МОЖЛИВІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ТОВ «ЮВІЛЕЙНИЙ» НА РИНКУ М'ЯСОКОВБАСНИХ ВИРОБІВ	11
Мостова А.Д., Кирилюк К.А. SWOT-АНАЛІЗ САЛОНУ КРАСИ «SAITO»	14
Красовська О.Ю., Безбатько Н.В. ОЦІНКА КОНКУРЕНТНОГО СТАНУ УКРАЇНСЬКОГО РИНКУ ТОВАРІВ ДЛЯ ДОГЛЯДУ ЗА ДОМАШНІМИ УЛЮБЛЕНЦЯМИ	17
Сидоренко Г.Ю., Тараненко І.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПЕРСОНАЛУ САЛОНІВ КРАСИ	20

ФИЗИЧЕСКАТА КУЛТУРА И СПОРТА

Физическа култура и спорт: проблеми, изследвания, оферти

Дищенко Д.В. Тарашук І.В. СПЕЦІАЛЬНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА, ЯК ОДНА З ВАЖЛИВИХ СКЛАДОВИХ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ СПІВРОБІТНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	23
Лісова Є.В, Дищенко Д.В ФІЗИЧНІ НАВАНТАЖЕННЯ – ОДИН З АСПЕКТІВ ПРОДУКТИВНОЇ РОБОТИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ	25
Павло Петренко, Дищенко Дмитро ВАЖЛИВІСТЬ ПІДБОРУ ПРАВИЛЬНОГО РАЦІОНУ СПОРТСМЕНІВ	27
Хромых Р. В. ТЕХНИКА БОКСА	29
Зеленський А.В. , Шеверун В.С. МЕТОДИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ	32
Зеленський А.В. , Шеверун В.С. ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА СПОРТСМЕНІВ ДО ЗМАГАНЬ	35
Кочкіна Д.Д., Шеверун В.С. СПЕЦІАЛЬНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-РОЗВІДНИКІВ	38

Незеленнікова У.Д., Шеверун В.С. ХІМІЯ БІГУ: ЧОМУ ВАРТО ВІДДАТИ ПЕРЕВАГУ САМЕ ЙОМУ?	40
Здоровець Т.І., Шеверун В.С. ЄДИНОБОРСТВО. РУКОПАШНИЙ БІЙ.	42
Волкова А.О., Шеверун В.С. ПРИЙОМИ СТРАХОВКИ ТА САМОСТРАХОВКИ ...	44
Грабовська У.К., Шеверун В.С. ОСОБЛИВОСТІ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЖІНОК-ПОЛІЦЕЙСЬКИХ	45
Здоровець Т.І., Шеверун В.С. ПРИЗНАЧЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ	49
Рагімлі З.Б., Шеверун В.С. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ	51
Волкова А.О., Шеверун В.С. ЗАГАЛЬНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА.....	53
Рагімлі З.Б., Шеверун В.С. ТАКТИКА САМОЗАХИСТУ ТА ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	55

ФИЛОЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

Език, реч, комуникация

Іванців О. В., Марчишак А. Б. ГЕНЕЗА АНГЛІЙСЬКОЇ ФАХОВОЇ МОВИ СФЕРИ МОДИ.....	57
--	-----------

МЕДИЦИНА

Степанова С.В. ПРИМЕНЕНИЕ АНТИГИСТАМИННЫХ ПРЕПАРАТОВ В КОМПЛЕКСНОМ ЛЕЧЕНИИ ЗАБОЛЕВАНИЙ ПАРОДОНТА.	61
Попович В.В., Максимович Т.И., Ситало С.Г. ЛАБОРАТОРНАЯ ДИАГНОСТИКА ИНФЕКЦИОННОГО МОНОНУКЛЕОЗА	66
Чеботарь О.А. GROUNDING OF PREVENTION AND TREATMENT OF SIALOSIS AT PATIENTS WITH HYPOTHYROIDISM	69

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

Проблеми на обучението на специалисти

Ткаченко С. А.,Потышняк Е.Н. ТЕМАТИКА ПРОЕКТОВ СТУДЕНТОВ ИНЖЕНЕРНОЙ СПЕЦИАЛЬНОСТИ	74
--	-----------

ТЕХНИЧЕСКИ НАУКИ

Енергия

Буслова Н.В., Крутяков С.Д. ВОДЕНЬ У ЕНЕРГЕТИЦІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ	77
CONTENTS	81

289083
289132
288945
288969
289147
289181
288982
289160
289165
289169
289176
289177
289186
289189
289190
289191
289194
289195
289196
289199
289085
288955
289148
289201
289224
289168